

**TRANSCRIPT VAN DE COMMISSIE RUIMTE VAN EEMNES**  
**3 februari 2025**

---

**1. Opening**

De voorzitter: Dames en heren, het is 20.00 uur. Ik wil graag beginnen. Ik verzoek u allen te gaan zitten. Dan open ik hierbij de vergadering van de commissie Ruimte van 3 februari. Mooie volle tribune. Aan eenieder welkom. Vanuit de commissie heb ik een bericht van verhindering bij de VVD van de heer Schade. En die wordt vervangen door mevrouw Van der Linde junior. En bij PvdA hebben we een bericht van herinnering gekregen van de heer Lutterman. En die wordt niet vervangen. En daarmee is de commissie compleet. En vanuit het college de heer Reijn en de heer Ten Have, welkom.

**3. Vaststellen besluitenlijst d.d. 13 januari 2025**

De voorzitter: Dan kom ik bij het vaststellen van de agenda, maar die sla ik eventjes, met uw permissie, over, want ik wil eerst even de inventarisatie van het spreekrecht doen, alvorens wij de volgorde van de agenda gaan vaststellen. Dan kom ik bij de besluitenlijst. Vaststellen van de besluitenlijst van de vorige vergadering van 13 januari jongstleden. Er zijn geen op- of aanmerkingen ingediend. Ik kijk of dat nog steeds het geval is en blijft? Aan die kant en aan die kant blijft dat zo. Dan is bij dezen de besluitenlijst vastgesteld.

**4. Inventariseren spreekrecht**

De voorzitter: Dan kom bij inventarisatie van het spreekrecht. Voor het onderwerp Transformatie aan de Eem hebben zich tot nu toe gemeld de heer Dorrestein. Even kijken. Die is aanwezig. De heer Eskes. Die is ook aanwezig. De heer Koolmees ook aanwezig. Mijnheer Majoor, die zag ik al zitten. En de heer Van IJken zag ik ook zitten. Zijn er dan nog mensen die willen inspreken die ik ben vergeten op het punt van Transformatie aan de Eem? Nee, dat is niet het geval. En dan kom ik bij het volgende punt wat op de agenda staat. En dat is de wal bij de Hasselaarlaan. En daar is van tevoren aangemeld dat de heer Willenborg ... Die zie ik al zitten. En ik denk dat u de enige bent die inspreekt, maar misschien met hulp van uw buurman. Dan hebben we de inventarisatie gehad.

**2. Vaststellen agenda**

De voorzitter: Dan kom ik bij het vaststellen van de agenda. Met uw permissie wil ik dan voorstellen, gezien de hoeveelheid sprekers en ook de omvang van het onderwerp, als eerste Transformatie van de Eem doen. En daarna, aansluitend een kleine schorsing, zodat eenieder die dan niet wil blijven naar huis toe kan. En dan zullen we vervolgen met het onderwerp, de wal bij de Hasselaarlaan. Ik kijk zo of dat goed is? Dat is het geval, dan is de agenda bij dezen vastgesteld.

**5. Te bespreken onderwerpen**

**5.2 Transformatie aan de Eem**

De voorzitter: En dan kom ik meteen bij het eerste agendapunt voor vanavond die we gaan bespreken. En dat is dan de Transformatie aan de Eem. Dan wil ik de procedure, omdat we meerdere sprekers hebben, even kort toelichten. Ik roep u zo meteen één voor één naar voren. Dan kunt u inspreken. Als u heeft ingesproken,

dan geef ik de commissie altijd nog de gelegenheid om aan u aanvullende vragen te stellen. En op het moment dat alle insprekers zijn geweest, dan gaat de commissie inhoudelijk over het stuk debatteren. En als dat geweest is, dat kan in een, twee of misschien wel drie rondes zijn, dan iets nieuws.: wij hebben sinds een jaartje, anderhalf jaar nu dat als een inspreker nog daarna de mogelijkheid wil, hoeft niet, mag, om nog even kort iets te zeggen. Dat is meestal een minuut, anderhalve minuut. Dan heeft u die mogelijkheid nog. En dat geldt alleen voor de mensen die dan ook hebben ingesproken. Aan u het woord, de heer Dorrestein.

Inspreker 1: Prima. Ik heb begrepen dat ik vijf minuten heb. Ik weet niet of dat voldoende is. Ik zal eerst even vertellen wie ik ben. Dorrestein, dat is duidelijk. Ik ben aangrenzend. Ik grens met mijn boerderij aan het terrein van Sterk. Ik ben lid van de Onderzoeksgroep. En ik ben grondeigenaar voor het tracé voor de zuid-variant. En ik heb een woning in Eembrug, in de gemeente Baarn. Dat is mijn positie. Ik wil graag mijn frustratie over de gang van zaken kenbaar maken, zoals die aan mij en aan de onderzoekscommissie is gepresenteerd op 4 of 5 januari van dit jaar. Gedaan door mijnheer [REDACTED] en mijnheer Veldhuis. Daarin kwam het getal van 120 woningen tevoorschijn. En ik kan mij niet herinneren dat we van de winter, of vorige winter met de Onderzoeksgroep hierover gesproken hebben. Er is eigenlijk met een beetje persen het getal 90 door de strot gedrukt. Niemand van de Onderzoeksgroep was het hiermee eens. Maar het werd op een goed moment zo vaak genoemd dat het gewoon als een vaststaand feit vastgesteld werd. Er is zeker wel in die Onderzoeksgroep sprake geweest van het feit of dat die 90 woningen wel nodig was? We hebben gesproken over 60 of 70 woningen. Waarop Movares duidelijk gemaakt heeft, jongens, dat gaat de verkeerde kant op, dat is niet haalbaar. Werd het toch 90. Nu word ik begin januari geconfronteerd met 120 plus. Want het houdt niet op met 120. Het wordt nog veel meer als de noordelijke punt erbij gehaald wordt. Bij alle plannen ben ik geweest, presentaties van de gebiedsvisie, alles heb ik gezien. En er is steeds sprake van geweest dat die noordelijke punt mee zou doen. Nu kwam op die vergadering van 5 januari tevoorschijn dat die punt er niet bij zit. Het wordt erger dan 120 woningen. Laten we dit even vaststellen. Dat is nogal iets. Daar hebben we in de Onderzoeksgroep nooit over gesproken. Het advies van het bureau Movares heeft er nooit over gesproken. Heeft zich daar ook niet over gebogen. Het is nooit aan de orde geweest. Nu worden we hiermee geconfronteerd. Voor mij is dit een overduidelijk verhaal van Rupsje Nooitgenoeg. Welnu, gevraagd in die presentatie van begin januari wat er allemaal aan de hand was? Toen werd er duidelijk gemaakt dat er een paar dingen enorm tegenvielen. Dan gebruik ik de woorden van mijnheer Veldhuis. Hij zei, die weg had hij helemaal niet aan zien komen. En dat ging heel veel geld kosten. En ook de beschoeiing in de Eem. Ik wil dat eventjes bespreken. De ontsluitingsweg, daar kiezen ze in ieder geval al niet de goedkoopste variant. De goedkoopste variant is mijns inziens de west-variant en heeft ook mijn persoonlijke voorkeur. Echter, ik heb mij geschaard met de kring van de zuid-variant, omdat dat eigenlijk voor iedereen de beste oplossing was, behalve voor mijzelf. Maar ik heb gezegd, weet je wat, verstand gebruiken en doorgaan. Wat is het geval? De kosten voor die weg was veel te veel. Er moesten veel meer woningen komen om dat betaalbaar te houden. Dat begrijp ik. Mijnheer Veldhuis zei dat dat een enorme tegenvaller was. Wat hij niet zegt, is dat de provincie, na goedkeuring, er een belangrijk gedeelte aan bijbetaalt, aan die weg. De soep wordt niet zo heet gegeten als dat mijnheer Veldhuis hem opdient. Hij had het ook over de rentekosten van dat terrein. Dat de rente nogal opliep. En dat dat allemaal nodig was om die 120 woningen te maken. Die rentekosten worden ruimschoots vergoed door de waardestijging van het terrein. Ze hebben het nu in jaar of vijf, zes. En dat is niet goedkoper geworden. Dan kom ik op de beschoeiing. Dat was ook een hele zware tegenvaller, zei hij, want, en nou komt hij een klein beetje waarheid te kort, het waterschap zou de keur van de beschoeiing in de Eem enorm verzaagd hebben. Ik denk, daar wist ik niet van. Ik heb de vrijheid genomen om het waterschap te bellen en daar eens naar te informeren. En daar blijkt, volgens de waterschapsfunctionaris, dat dat helemaal niet waar is. De functionaris legt mij uit dat in de gemeente Bunschoten heb je een primaire dijk. En bij de Ocrietfabriek is het een secundaire dijk, want daar is de primaire dijk de Wakkerendijk. Welnu is dat er een lagere eis

gesteld wordt aan de zuidkant, aan de Ocriet kant. Het waterschap bemoeit zich niet met de constructie van de oeverbescherming. Helemaal niet. Het waterschap wil dat de oude dijk, die over het hele Ocrietterrein loopt. Want het waterschap is een enorm grote eigenaar van het hele stuk. Zowel van Sterk als van de Ocriet. En die willen daar dijk van die kering, de zomerdijk herstellen. Ze kunnen dat niet anders dan weer op de oever van de ene op de oude fundaties. We moeten woningen bouwen op de Ocriet. Dat betekent dat ze op deltahoogte moeten gaan zitten. In ieder geval het maaiveld moet enorm aangepast worden, anders dan houden ze geen droge voeten, omdat 100 procent droogte niet kan worden gegarandeerd. Er zal een enorme grondopslag op het terrein van Ocriet gebracht moeten worden. En een leerling van de lagere technische school kan dan begrijpen dat wanneer je die gronddruk opvoert, dat het de weg van de minste weerstand zoekt. En dat betekent dat de Eem daar ter plekke een beetje smaller zal worden. Dat laatste ziet het waterschap niet zitten. Ze zeggen, die dijk mag niet bewegen, die mag niet verschuiven. Wil je woningen bouwen dan zul je daar een beschoeiing voor aan moeten passen. Dat is iets wat de projectontwikkelaars van tevoren hadden kunnen bekijken. Ik geloof niet dat mensen van het kaliber, zoals Heilijgers en Wilma Wonen, dat aan zich voorbij hebben laten gaan. Dat ze dat niet onderzocht hebben. Ook de ontsluiting van de weg, die volgens bureau Goudappel, die de heren in eerste instantie ingeschakeld hadden, dat die 5,80 meter breed zou zijn. Iedereen weet nog die foto van dat lintje van 4 meter, dat de werkelijkheid aangaf. Bureau Goudappel was weg. Maar ze verschuilen zich daar nog steeds achter. Ze hebben kunnen zien ... Toen ze die grond kochten, hebben ze echt wel gekeken bij de gemeente, mogen we er woningen bouwen? Wat is de ontsluiting? Waar zitten we? Waar lopen we tegenaan? Wat moet weggesaneerd worden? Waar zitten de nutsvoorzieningen? Dat zijn hele logische dingen die iedere projectontwikkelaar zal doen. Dan kan ik niet anders concluderen dan dat ze of dat met een jantje-van-leiden van afgemaakt hebben of dat ze dat onderschat hebben. Maar dat laatste weiger ik te geloven. Anders gezegd, die dure waterkering kan niet de oorzaak zijn van die hogere aantallen woningen. Ook die weg kan daar niet direct de oorzaak voor zijn, want ze kunnen ook nog een goedkopere variant pakken. En dan is er nog een vierde punt. Dat is eigenlijk, moet ik dan weer naar pleiten richting de projectontwikkelaars, de gemeente Eemnes meent een contingent woningen te moeten bouwen voor 405.000 euro, of daaromtrent. Ik heb het in De Gooi- en Eemlander gelezen, want ik wist het verder ook niet. Als je dat als gemeente stelt, dan gooi je ook gelijk een drempel op, want dat werkt niet mee aan de betaalbaarheid van het hele plan. Die woningen daar, het is een dure plek, het is een moeilijke plek. Het moet enorm opgehoogd worden. Er moet veel aan gebeuren. Dan moet elke woning die er gebouwd wordt er ook aan meebetalen. En als je dan een contingent woningen als gemeente eruit pikt en daar ga je een prijs van vaststellen waar de jongens het eigenlijk niet voor kunnen doen, daar kunnen ze het zout in de pap niet aan verdienen. Dan ben je verkeerd bezig. En dan ben je als gemeente bezig om de zaak nog extra op te pushen. Dit hele voorafgaande feit heeft mij een beetje boos gemaakt. Een beetje erg boos zelfs. Ik pik dit ook niet. Als lid van de Onderzoeksgroep. Ik heb geen mandaat. Dat weet ik. Ik zit ook niet in de gemeente. Allemaal niet. Maar ik had wel een beetje meer respect verwacht. Zo de boel belazeren, want ik kan het niet anders zien, daar lusten de honden geen brood van. Ik ben tot op het bot beledigd, alleen over deze gang van zaken. Dat kan niet. Gebeurt toch. Actie geef reactie. Ik heb nog een paar dingetjes. Het gesprek dat ik met het waterschap gehad heb, dat was via mijnheer Peter Boone. Dan heb ik nog iets: vanaf het begin was er sprake van dat er een woonunit gebouwd zou worden. Drie woonlagen, één woonunit. Daar kan je wat voor vinden in die vlakke polder. Het wordt er niet beter van. Maar goed. Nu, op 5 januari, heb ik vernomen dat het niet één maar drie woonunits worden. En dat het niet drie woonlagen, maar zes woonlagen worden. Ik zou haast willen zeggen, dat lijkt op het Manhattan aan de Eem. Sorry, dat ik het zo zie, maar ik kan het niet anders zien. Het lijkt mij ook nog geen gelopen koers. Maar ik snap dit gewoon niet. En in het verhaal dat ik in die club gezeten heb, dan zeg ik, dit kan niet. Het kan niet waar wezen. Ik had best wel een beetje een Rupsje Nooitgenoeg verhaal verwacht, maar in deze orde van grootte, nee. Ik heb verder niet veel meer te vertellen. Nog twee dingen. Dat is ten eerste, als ik naar de tekeningen kijk ... Ik heb al eerder gezegd dat ik een mestsilo

heb op de rand van mijn terrein. 14 meter uit de scheiding. En daar wordt, als ik naar de tekeningen kijk, nog steeds geen rekening mee gehouden. Dat geeft ook een stukje ergernis en een stukje frustratie. Ik heb begrepen dat mijnheer Reesema in het rond heeft verteld dat die silo niks meer voorstelde en dat die niet meer in gebruik was. Dat is dan voor rekening van mijnheer Reesema. Ik ga hem niet wijzer maken dat hij is. Maar ik waarschuw hem nog een keer, dat moet je niet doen, is stom. Dan heb ik nog een ding. En dat is dan het feit dat ik benaderd ben van de zomer door mijnheer Veldhuis, inzake mijn medewerking over grondverkoop voor de zuid-variant. En dat heb ik eigenlijk een klein beetje tegen mijn zin toch toegezegd, omdat ik vind dat er een oplossing moet komen en ik van mening ben dat je dan de meest ideale oplossing moet kiezen. En daarbij moet ik mijn eigen belangen een beetje terugzetten. Best. Nu ik hiermee geconfronteerd word, zeg ik, ik weet niet of ik nog grond wil verkopen eigenlijk voor die zuid-variant. Onder deze omstandigheden, met dat gesjoemel en dat bedrieg en de claim van de gemeente om goedkope woningen daar nog te claimen, terwijl de projectontwikkelaars ook al voor de sociale woningbouw in de gemeentekas moeten storten, het is allemaal een beetje overvraagd. En ik heb besloten, in tegenstelling tot mijn eerdere belofte naar mijnheer Veldhuis, dat ik mij voorlopig even terugtrek als grondleverancier voor de zuid-variant.

De voorzitter: Ik heb u ruim de tijd gegeven.

Inspreker 1: Het is niet anders.

De voorzitter: Maar ik ga het rondje langs bij de commissie. Indien er vragen zijn. De heer Defferding van D66 heeft een vraag. Gaat uw gang.

De heer Defferding: Dank u wel. En dank u wel voor uw uitgebreide inspraak. U geeft heel helder weer wat u van het proces heeft gevonden. Wat ik mij afvraag, wat zijn voor u de gevolgen als daar 120 woningen worden gebouwd? Daar heb ik u nog niet over gehoord.

Inspreker 1: Dat betekent gewoon dat de overlast van 120 woningen meer is dan nu het bedrijventerrein is. En mijn voorkeur gaat dan ook uit naar handhaving van het huidige bedrijventerrein en de bestemming niet wisselen. Omdat gewoon als je met 120 woningen ... Als ik er eventjes iets mag noemen? De illegale bewoning in de Jachthaven van Kroeze. Daar wonen een 10, 15, 20 mensen. Ik weet het niet precies. Die hebben huisdieren. Ik heb zelf waargenomen dat een hond vanuit de jachthaven rent, de brug over, het eiland op en komt terug met een fazant in zijn bek. Ik bedoel, dat is alleen al iets wat aangeeft, dat kleine beetje illegale mensen die daar wonen, geeft al overlast. Wij zijn gewend in de polder dat er stilte is. Als je een wijk hebt van 120 woningen, dan betekent dat het elk weekend feest is. Een bedrijventerrein is 5 dagen van 8 uur en daar nog een klein beetje buiten. En een woning is 24/7. En de beslissing om nu daar 120 woningen neer te klappen in de polder, met woontorens, ik denk niet dat dat een goed besluit is. Maar je neemt wel een besluit voor 100 jaar of langer. Want een bedrijventerrein wil nog weleens opgeschoond, wil nog weleens veranderen, maar bij een woonwijk wordt dat heel moeilijk.

De voorzitter: Dank u wel voor uw antwoord. De heer Van den Brink van de PvdA.

De heer Van den Brink: Mijnheer Dorresteyn, twee vraagjes. De eerste vraag, toen er sprake was van 90 woningen, toen heeft u gezegd, ik wil wel meewerken aan die verkoop van de grond. Is dat nog steeds zo, als het terug zou gaan naar 90 woningen?

Inspreker 1: Dan wordt het een ander verhaal. Als Onderzoeksgroep, nooit zijn we akkoord gegaan met 90 woningen. Let wel, ik wil nogmaals zeggen, ik spreek hier op persoonlijke titel. Daar zijn we nooit akkoord mee gegaan, maar het is ons stukje bij beetje door de strot geduwd. En niet anders. En Movares heeft ook gezegd, met 70 wordt het heel erg moeilijk. 90, ik heb heel lang getwijfeld, ben ik voor woningbouw of ben ik ertegen? Ik was er niet voor, maar je kan moeilijk tegen de stroom inroeien. Dat hoort niet. Als er woningbouw komt, dan moet het. Dan zit ik daar verder niet mee. Maar op deze schaal, nee. Van twijfelaar en van liever niet woningbouw ben ik een gefundeerde tegenstander geworden, onder deze omstandigheden.

De heer Van den Brink: Begrijp ik.

Inspreker 1: En ik ga niet eerder over grondtransacties praten voordat we terug zijn naar A. Want Rupsje Nooitgenoeg heeft nooit genoeg gegeten. Daar ga ik niet aan meewerken.

De heer Van den Brink: Ik heb nog twee andere vragen.

De voorzitter: Een tweede vraag.

De heer Van den Brink: U woont op Eemweg 104. Ligt uw perceel met uw woonhuis, dat is ook de dijk van de Eem eigenlijk, dan hoger dan het Ocrietterrein?

Inspreker 1: Mijn woonhuis staat op de dijk.

De heer Van den Brink: Maar is de grond, het maaiveld daar hoger dan op het Ocrietterrein?

Inspreker 1: Het waterschap heeft verschillende keren de boel onderzocht. En in eerste instantie zou ik een dijk voor mijn huis krijgen, want ik voldeed niet aan de gestelde hoogte. Maar er is iets in de gemeente Soest, ik denk spoorwegen of de rioolzuivering. Dat weet ik niet precies. Ze hebben de norm voor de Eem naar beneden bijgesteld. En toen hoefde er bij mij niks te gebeuren.

De heer Van den Brink: Maar op het Ocrietterrein? Dat ligt lager?

Inspreker 1: Ja. Ze hebben er een damwand in de Eem geslagen. En dat is ongeveer de hoogte wat het maaiveld zou moeten worden voor de nieuwe wijk.

De heer Van den Brink: En dan nog een laatste vraag. U had het over die mestilo. Ligt daar ook een heel hinderwetvergunning op?

Inspreker 1: Ja, natuurlijk. Hinderwetvergunning is heel ouderwets. Dat bestaat niet meer. Maar er is wel een vergunning voor gegeven. En ik heb nog steeds 20 hectare land. Ik wens die silo te gebruiken, zolang die aan de constructie-eisen voldoet. En de gemeente heft daar ook ozb over. Ze kunnen er niet omheen.

De heer Van den Brink: Dank u wel.

De voorzitter: Kijk ik naar de VVD. Mevrouw Van der Linde.

Mevrouw Van der Linde: Dank u wel. Als ik u goed beluisterd heb, dan heeft u eigenlijk met name moeite hoe het proces nu gelopen is en dat het elke keer een stapje verder is. Zou u het prettig vinden als er toch nog

weer een keer een gesprek met u en de wethouder zou zijn? Zou u daar enigszins, in ieder geval een wat beter gevoel door kunnen krijgen?

Inspreker 1: Ik begrijp wat u stelt, maar ik heb al zoveel energie gestoken in die verhalen. Ik heb nog helemaal nul resultaat gezien van al mijn overleg met de gemeente. Sterker nog, het is negatief. Waar we over gesproken hebben van de winter wordt nu nog overruled door nog zwaardere eisen. Begrijpt u mijn probleem? Begrijpt u mijn frustratie? Ik weet niet of ik u antwoord gegeven heb.

Mevrouw Van der Linde: Ja, wel. Want als ik u beluister, dan vind ik het gewoon heel jammer om te horen dat u in eerste instantie, al vond u het idee allemaal niet zo prettig, er wel in mee wilde gaan. Want u hebt gezegd, ik ben niet zo voor wonen, maar we kunnen het niet tegenhouden. Die weg is ook niet helemaal mijn favoriet, maar ik werk eraan mee. En dan vind ik het gewoon nu heel jammer om te horen dat eigenlijk net het laatste stukje niet goed is gegaan. Dat u eigenlijk 180 graden draait, meer door de manier waarop zaken gegaan zijn.

Inspreker 1: Mevrouw, actie geef reactie.

Mevrouw Van der Linde: Dat begrijp ik.

Inspreker 1: Dat is altijd al zo geweest.

Mevrouw Van der Linde: Ik begrijp hoe u tot uw standpunt komt.

Inspreker 1: Als je nu praat over een 60, 70 woningen ... Daar gingen we de winter mee in. Het wordt dan vast gehamerd op 90. Anders kan het niet. En nu komt er in ene keer maar zo een derde overheen. En daar blijft het niet bij, want het noordelijke puntje zit nu buiten de plannen. Dat wordt dan alsnog gedaan. Het kan wel 150 woningen worden. Vindt u het dan gek dat ik niet meer praten wil? Ik weet niet hoe ik het anders uit moet leggen hoor.

Mevrouw Van der Linde: Ik begrijp het. Ik betreur alleen dat we nu in deze situatie zijn gekomen.

Inspreker 1: Maar berouw komt altijd na de zonde.

De voorzitter: Dat is vaak wel.

Mevrouw Van der Linde: Helaas wel. Daar daarom kan ik u alleen nog voorstellen, zou u het prettig vinden als er toch nog weer een keer een gesprek plaatsvindt?

Inspreker 1: Ik wil te allen tijde een gesprek. En dan vindt dat bij mij thuis ... Want ik ga hier geen tijd meer spenderen. Sorry, zo sta ik nou in.

Mevrouw Van der Linde: Ik denk dat de ambtenaren of de wethouder er ook wel mobiel kunnen zijn.

Inspreker 1: Ik wil best nog eens een keertje praten, maar dan gaan we eerst terug naar af. Eerst het hok in, het hele zootje. Sorry, zo zie ik het. Ik ben een beetje recht to the point, maar ik kan het niet anders zeggen. Ik heb geduld gehad, ik heb gesproken, ik heb alle medewerking verleend en dan word ik gewoon te kakken gezet. In het pak genaaid. Ik ben er klaar mee.

De voorzitter: Kijk ik even. DorpsBelang niet. Het CDA? De heer Van Schaik.

De heer Van Schaik: Dank u wel, voorzitter. Heer Dorresteijs, het is net al even gezegd, u heeft een mestilo. En daar zit een geurcirkel eromheen. Daar heeft u een vergunning voor. Weet u hoe groot die geurcirkel is?

Inspreker 1: Ja, 50 meter.

De heer Van Schaik: En dat betekent dat u een end met die geurcirkel in de eerste, misschien wel tot en met de tweede woning in dat nieuwe plan terechtkomt. Die woningen kunnen daar niet gerealiseerd worden, zeg ik dan eigenlijk.

Inspreker 1: Dacht ik ook. Maar mijnheer Reesema denkt er anders over.

De heer Van Schaik: En u heeft het in uw verhaal gehad over drie woonunits met zes woonlagen. We hebben plannen meegekregen voor vanavond ter voorbereiding, maar ik tel niet drie woonunits met zes woonlagen daarin. Ik ben nieuwsgierig hoe u dat ter ore gekomen is.

Inspreker 1: Dat is mij meegedeeld op de vergadering van 4 of 5 januari. De datum ben ik exact kwijt. Dat heb ik gehoord van mijnheer [REDACTED] en mijnheer Veldhuis.

De heer Van Schaik: Dank u wel voor deze informatie. Want er staat een woonunit meer dan wij zien in de tekening. Dank u wel.

De voorzitter: Even voor de duidelijkheid, er staan nu twee woonunits in met vijf bouwlagen. Dat het voor iedereen duidelijk is.

Inspreker 1: Ik heb gehoord van zes, van mijnheer Veldhuis. Die ene woonlaag zou iets terugvallen. Maar dat maakt het onvermeld dat het nog zes woonlagen zijn.

De voorzitter: Uw punt is duidelijk. Ik meld alleen, onafhankelijk, wat nu in het plan aan de commissie wordt voorgelegd. Dat waren de vragen? Dan dank ik de heer Dorresteijs voor uw inspraak.

Inspreker 1: Graag gedaan.

De voorzitter: En dan gaan we naar de volgende. En dat is de heer Eskes.

Inspreker 2: Goedenavond, mijn inspraak is van een heel andere orde. Maar ik wil wel gezegd hebben dat de buurt solidair is met elkaar. En dat ik waardeer wat mijnheer Dorresteijs net gezegd heeft, ook al begrijp ik dat het zijn persoonlijke mening is. Dan volgt nu de mijne. Ik kan kort zijn. Mijn naam is Frank Eskes. Ik woon in de kern van Eembrugge en ben ingezetene van Baarn. En dat ik hier in mag spreken, dat waardeer ik erg. Ik ben voorstander van de woningbouw. Persoonlijke mening. Ik heb net gehoord dat je het ook anders kan invliegen. Ik ben er voorstander van. En ik heb natuurlijk niets te zeggen over het aantal woningen. Dat beslist de gemeenteraad. Maar ik heb me, met de buurtgenoten, in het verleden opgesteld dat we zorgen hebben over de ontsluiting van de nieuwbouw. Daar is naar geluisterd. En mijnheer Dorresteijs had het al over de Onderzoeksgroep van Movares, samen met belanghebbenden, niet alleen uit het dorp, maar ook in de omgeving, ook een koper van de nieuwe grond, ook de gebruikers van de padvindes, de gebruikers van het Ocriteiland. In ieder geval, die hebben de verkeersveiligheid en de leefbaarheid onderzocht wanneer er 90 woningen zouden worden gebouwd. In april heeft de wethouder de conclusies van die Onderzoeksgroep omarmd en toegezegd de mogelijkheid van een eigen ontsluitingsweg voor de nieuwbouw te onderzoeken. So far, so good. Er wordt naar ons geluisterd. Er wordt gemeenschappelijk opgetrokken. Ik was daar heel blij en

tevreden mee. Maar wat blijkt nu? De ontwikkelaar begint te piepen en te klagen dat hij de weg moet betalen, en dat dat niet kan, van 90 woningen. De provincie is nog niet eens formeel gekend en akkoord met de aanleg van een nieuwe weg. En zou ook niet betalen, wat we niet helder hebben. En de gemeente Eemnes stelt zich ook op dat ze niet kunnen of willen bijdragen. En zie daar mijn zorgen. Zorgen over de haalbaarheid van het project. De haalbaarheid niet van nieuwbouw, maar van de nieuw aan te leggen weg. Zorgen over de leefbaarheid in het gebied, vanwege deze grote aantallen bewoners bij 120 woningen. En dan ook natuurlijk de blijvende zorg, waar die hele Onderzoeksgroep voor ingesteld is, over de verkeersveiligheid. Zowel wanneer er geen ontsluitingsweg zou komen, dan zitten we in de kern van Eembrugge helemaal in de penarie, maar ook door het sluipverkeer wanneer er geen knip komt in de weg bij een nieuwe ontsluitingsweg. Een knip in de Eemweg. En dan ook nog eens zorgen om de verkeersveiligheid bij de afwikkeling bij het stoplicht, ik denk dat u de situatie kent, van de nieuwe weg, de Eemweg naar de Bisschopsweg toe. Enfin, ik hoop dat de gemeenteraadsleden, en dat is anders dan mijnheer Dorrestein zegt, de bestemming van het voormalig Ocrietterrein willen veranderen in een woonbestemming. Niet er een nieuwe ontsluitingsweg komt en het sluipverkeer door de kern van Eembrugge wordt voorkomen. En in overleg met de gemeente Baarn hoop ik dan dat er aandacht is voor de verkeersveiligheid, op alle punten die ik net noemde. Dank u dat ik in mocht spreken.

De voorzitter: Graag gedaan. Zijn er aanvullende vragen zijn? Dan kijk ik even naar het CDA.

De heer Van Schaik: Ik wil mijnheer bedanken voor zijn inspraak en het andere geluid wat hij laat horen, want het is fijn om meerdere klanken te horen. Dat maakt met elkaar een muziekstuk, zeg ik dan maar heel even. U geeft ook wel aan, de ontwikkelaar piept en de provincie stemt nog niet in. U heeft ook wel die klank laten horen in het geheel. Maar uw persoonlijke stemming is, 120 woningen is in principe wel oké. Maar de verkeersveiligheid is uw grootste punt, gebaseerd op 90 woningen in het onderzoek wat gedaan is. De verkeersafwikkeling ...

De voorzitter: Ik stel voor dat u naar de vraag komt en niet de hele inbreng gaat herhalen.

De heer Van Schaik: Voorziet u in dat verkeersveiligheidsonderzoek problemen als het aantal naar 120 woningen gaat?

Inspreker 2: Natuurlijk ben ik geen deskundige, maar de gewone simpele rekensom, een derde erbij, zal toch ook een derde meer verkeersdruk geven. En dat is niet onderzocht.

De heer Van Schaik: Dank u wel. Dat is wat u wilde uitspreken met het benoemen van de verkeersveiligheid en het onderzoek?

Inspreker 2: Ja, dat klopt.

De voorzitter: Kijk ik even naar DorpsBelang. De heer Kouwenhoven.

De heer Kouwenhoven: Dank u wel voorzitter. Ook ik wil u mijnheer Eskes bedanken. En ik heb voor de rest geen aanvullende vragen hierover.

De voorzitter: VVD niet. PvdA niet. Dan was uw verhaal denk ik helder. Dan dank ik u voor uw inspraak. En dan gaan wij door naar de volgende. Dat is de heer Koolmees. Gaat uw gang.

Inspreker 3: Goedenavond, mijn naam is Kees Koolmees van de Stichting Behoud de Eemvallei. Onze inspraak is, de stichting wil graag uw aandacht voor het volgende. Uw recente concept-raadsbesluit, Ocriet, Sterk, om achter de bestaande woningen van Eembrugge een nieuwe weg, de zuid-variant, paars in het kaartje, aan te leggen, is met de Stichting Behoud de Eemvallei uitvoerig besproken. Al eerder is daarbij door ons naar voren gebracht dat tussen deze nieuwe weg en Eembrugge, via de omgevingsvergunning, de huidige bestemming in natuurbestemming zou moeten worden gewijzigd. De 400 meter lange weg moet namelijk gecompenseerd worden. Sorry. In het door u opgestelde omgevingsplan, met brede reikwijdte, zal zeker het Natuurnetwerk Nederland, NNN, zijn vermeld. Dat NNN ligt direct grenzend oostelijk o.a. aan de Eem aan uw plan voor woningen en een nieuwe weg. De Stichting Behoud de Eemvallei is van mening dat de provincie dat NNN-gebied moet beschermen, hetgeen met uw plan niet gebeurt. De provincie moet ervoor zorg dragen dat de omgevingsvergunning van de gemeente Eemnes het NNN niet zal schaden. Als Stichting Behoud de Eemvallei gaan we met uw huidige plan niet akkoord, aangezien het niet conform onze, aan uw projectleider ruimtelijke ontwikkeling [REDACTED], gedane, ik zet hier altijd SBdE, Stichting Behoud de Eemvallei, compensatievoorwaarde is namelijk dat het gebied tussen de nieuwe weg en de bebouwing NNN zal worden. Zie het bijgevoegde kaartje. U vermeldt onder punt 2.3 dat de overblijvende gronden tussen de Eemweg en de nieuwe weg grotendeels weiland blijven. U wil deze behouden als weilanden c.q. hobbymatige weilanden, maar dat kan met het Stichting Behoud de Eemvallei NNN plan worden ingehaald. U heeft het aantal te bouwen woningen opgevoerd met 30, naar zo'n 120 woningen. De stikstofemissie zal mogelijk te groot worden. En de druk op het bestaande Natuurnetwerk Nederland, oostelijk aangrenzend aan uw plangebied, ook. Wij vragen ons af of het voor de hele omgeving niet beter is het betreffende Ocriet, Sterk gebied de bestemming natuur te geven. De inwoners van Eembrugge zullen dat zeker toejuichen. Dat zou de Eemvallei omgeving een zeer grote natuurimpuls geven. Daar kan dan een speciaal gebied voor de met uitsterven bedreigde grutto's worden ingericht. De provincie Utrecht wil de natuur in het landelijk gebied versterken en nieuwe natuur mogelijk maken. Geld daarvoor ligt bij de provincie al te wachten. Tot zover onze inspraak en bedankt voor uw aandacht.

De voorzitter: Dank u wel, de heer Koolmees. Dan kijk ik bij de VVD, of die iets aanvullende vragen heeft? Niet. PvdA? De heer Van den Brink.

De heer Van den Brink: Ik heb twee vragen. U zegt eigenlijk dat vanwege die aanleg van de weg natuurcompensatie noodzakelijk is. Is dat wettelijk zo? Is dat een regel van het Rijk of van de provincie of zo? Of is dat iets wat uw verenigingen ambieert?

Inspreker 3: Ik denk dat het zo geregeld is. Want als je kijkt naar de verbreding van de A1, dat is allemaal weer goedge maakt in de randen van de Eem. Er zijn toen natuurgebieden in de Eem, bij Bunschoten, aangelegd. En dat kwam, omdat de Rijksweg verbreed werd. En in dit geval heb je te maken met een weg die gewoon in een agrarisch gebied wordt aangelegd, waar ook flora en fauna zitten. Dat moet inderdaad zo worden afgehandeld.

De heer Van den Brink: En de tweede vraag is dan, u heeft het over dat de provincie geld heeft klaarliggen, denkt u dat het een realistische optie is dat de provincie de eigenaren van de gronden uitkoopt en daar een natuurgebied maakt?

Inspreker 3: Dat is mogelijk, want het is iets wat hoog op de agenda staat in Nederland, in de EU, overal. Onder andere dan, maar nog meer soorten zie je de aantallen dalen. Maar bij de grutto is het helemaal erg. Die staat op het punt uit te sterven. Dachten wij als stichting, als je daar een heel mooi natuurgebied maakt, specifiek aangelegd, vooral aangelegd voor de grutto, dat zou ideaal zijn. En ik denk dat er genoeg geld voor is.

De heer Van den Brink: Dank u wel.

De voorzitter: De heer Defferding, D66.

De heer Defferding: Dank u wel. Op dit moment zit er een andere bestemming op het gebied. Dat is bedrijventerrein. Wat zou het verschil zijn tussen de uitstoot als daar opnieuw een volledig bedrijventerrein wordt ingericht ten opzichte van de woningen? Of dat er 90 of 120 zijn, wat zou daar het verschil maken, volgens u?

Inspreker 3: U bedoelt een andere bestemming dan woningen?

De heer Defferding: Nee, de huidige bestemming. Voor bedrijventerrein is dat, die volledig zou worden ingericht.

Inspreker 3: Er zou in principe een bedrijf kunnen komen. Bijvoorbeeld een datacentrum. Die moet zijn systeem koelen. Dat zou kunnen gebeuren met het water uit de Eem. Maar je kan ook nog veel meer doen eigenlijk. Zo'n bedrijf is heel erg belangrijk voor de omgeving. We zitten met ons allen de hele dag op een mobieltje. Die datacentra zijn belangrijk. Dan zou ik ervoor kiezen om daar een datacentrum te maken, wat ingepast is in de omgeving. Niet zomaar een lomp blok beton.

De heer Defferding: En dat zou dan minder uitstoot hebben en minder nadelige gevolgen dan woningbouw?

Inspreker 3: Ja.

De heer Defferding: Dank u wel.

De voorzitter: CDA? Niet. DorpsBelang? De heer Kouwenhoven.

De heer Kouwenhoven: Dank u wel, voorzitter. Ik was benieuwd of u ook in de Onderzoeksgroep hebt gezeten?

Inspreker 3: Nee, ik niet. We zijn een stichting. Wij pakken deze zaken altijd aan als stichting. En wij mengen ons niet in allerlei groepen.

De heer Kouwenhoven: Maar omdat de Onderzoeksgroep ook heeft aangegeven dat ze de percelen tussen Eembrugge en de weg niet bebouwd wilden hebben, om daar de natuur iets dergelijks in stand te houden. Maar dat is voor u niet voldoende, volgens u?

Inspreker 3: Als je al die stukken die er straks liggen, tussen die nieuwe weg en bebouwde kom, zijn allemaal hele kleine stukjes. En wij zijn als stichting heel erg bang dat die kleine stukjes op termijn bebouwd gaan worden.

De heer Kouwenhoven: Maar goed, de Onderzoeksgroep heeft aangegeven dat ze dat in het bestemmingsplan willen voorkomen.

Inspreker 3: Maar vandaar dat wij ook zeggen, maak daar NNN-gebied van, want dat kan je niet zomaar veranderen.

De heer Kouwenhoven: Duidelijk. Dank u wel.

De voorzitter: Dan dank ik u voor uw inspraak, de heer Koolmees. En dan ga ik over naar de heer Majoor, namens de AKOE.

Inspreker 4: Dank u. Geachte commissieleden, bij dezen dank ik u als eerste voor de gelegenheid tot inspreken. Wij als AKOE hebben vanaf het begin deelgenomen aan de Onderzoeksgroep, om tot een goede oplossing te komen voor de ontsluiting van de woonwijk op het Ocriteiland. Dit naar volle tevredenheid. En wij staan als AKOE dan ook nog steeds achter de ontsluiting van de zuid-variant. Echter, op 8 januari, volgens mij, werden we geconfronteerd met een nieuwe variant, namelijk een ontsluiting voor ongeveer 140 à 150 woningen. Waarom gaan wij uit van 140 à 150? Omdat het de intentie is van de gemeente om ook de laatste hoek te herontwikkelen van woningbouw. En de burgemeester in zijn nieuwjaarstoespraak aangaf dat dit nu een grote kans maakt door de nieuwe ontwikkelingen van het bedrijventerrein in de Zuidpolder. Op de tekening, getoond na lang aandringen van de Onderzoeksgroep op 8 januari, was te zien, en daar komt hij vandaan, dat er al een appartementencomplex was ingetekend op dit terrein. Vandaar de derde van de heer Dorresteyn. Deze tekening is daarna niet meer getoond. Wij snappen ook wel dat je dit terrein niet kan vrijmaken voor een twee-onder-een-kapwoning. De reden waarom wij dit allemaal opsommen, is dat wij grote zorgen hebben over de verkeersontwikkeling in de polder, in de toename, en van de recreatie. In het aanvullende rapport van Movares wordt, wat ons betreft, onjuist omgegaan met de toename van het verkeer, zowel bestemming als recreatief. En daarnaast vinden wij het vreemd dat de Onderzoeksgroep niet bij de laatste stap van 90 naar 120/150 is benaderd om mee te denken en om input te geven. Maar dat dit aan ons is medegedeeld. Wat ons betreft is daarom het voorgaande traject nagenoeg zinloos geweest. Er wordt in de stukken gewoon gesproken over de ligging ten opzichte van het centrum van Eemnes en de bereikbaarheid met de auto. Er zal ook ongetwijfeld reclame worden gemaakt in de verkoopfolders dat men kan genieten en recreëren in het mooie buitengebied in de polder. Er zal niet in de folder komen te staan dat men de hond moet uitlaten op het aangrenzende industrieterrein en dat men kan genieten van de heerlijke carameldampen van de asfaltcentrale van Dura Vermeer. Let wel, iedereen mag genieten van de mooie Eempolder. We zijn er erg trots op. Welkom. Wat ons als AKOE stoort, is dat er nu ineens van alles mogelijk is. Hoogbouw, 5 etages, mooi verkapt onder de noemer industriële uitstraling. En een toename van het aantal woningen van 69 naar nu 140 à 150. Een verdubbeling. En dat terwijl wij als agrarische ondernemers bij ieder plan direct te maken krijgen met de noemer, het is niet inpasbaar in de open polder. We lopen aan tegen de nokhoogte bij eventueel nieuw te bouwen gebouwen, die nu maar ongeveer 2 verdiepingen hoog mogen. En alles wat een verkeersaantrekkende werking heeft als nevenactiviteiten gaat direct een streep doorheen. Wij verwachten dan ook dat als de raad instemt met de voorgenomen plannen voor het Ocrietterrein, dat ook het huidige bestemmingsplangebied opnieuw tegen het licht wordt gehouden en dat in de nieuwe Omgevingsvisie rekening wordt gehouden met de nieuwe mogelijkheden voor agrariërs in dit gebied, evenredig aan de ontwikkelingen op het Ocrietterrein. Dit is voor ons als agrarische ondernemer de enige kans om ons bedrijf te ontwikkelen en levensvatbaar te houden, zodat alle inwoners en alle nieuwe inwoners kunnen blijven genieten van de mooie polder. Ik heb nog een kleine toevoeging gedaan zojuist. Wij zijn faliekant tegen een bestemmingswijziging van de gronden tussen de aan te leggen weg en de huidige bebouwing. Dit zal ons namelijk als bedrijven verder op slot zetten en agrarisch natuurbeheer zal het zeker niet ten goede komen. In Eemland gaat het goed met de weidevogel, dankzij boeren en Collectief Eemland. Wij danken u voor uw aandacht en wensen u een verstandig besluit.

De voorzitter: Dank u wel, heer Majoor. Dan kijk ik even voor aanvullende vragen. DorpsBelang? Niet. Het CDA? De heer Van Schaik.

De heer Van Schaik: Ik wil de heer Majoor even bedanken voor deze andere kijk op de situatie met betrekking tot wat wij in de polder wel en niet toestaan binnen de huidige normen. En het besluit wat we hier vanavond nemen wellicht tot een stukje nieuwbouw, als het gaat om extra verkeersbewegingen en bebouwingshoogtes en dat soort dingen. Dank u voor deze inkijk.

De voorzitter: D66 niet. PvdA niet. Mevrouw Van der Linde wel?

Mevrouw Van der Linde: Ik wilde alleen maar even bedanken voor de toelichting, dat we nu begrijpen waar het derde appartementencomplex vandaan komt. En ik merk dat ook bij u met name de frustratie zit in het niet meegenomen zijn in de laatste stap, wat gewoon erg jammer is.

Inspreker 4: Klopt.

Mevrouw Van der Linde: En gelijke monniken, gelijke kappen principe.

De voorzitter: Uw verhaal was helder, heer Majoor. Dank u wel.

Inspreker 4: Geen dank.

De voorzitter: En dan kom ik bij de laatste. Dat is de heer Van IJken

Inspreker 5: Geachte leden van de commissie, ik maak bezwaar tegen de voorgenomen invulling van dit gebied. Mijn bezwaren betreft het aantal woningen en de hoogte van een deel van de bebouwing. In het proces hiernaartoe is voortdurend sprake geweest van een woningtal, u hoort het goed, tussen de 20 en de 40. Dit tot de huidige ontwikkelaar op de proppen kwam en daarna ineens er een aantal van 80 genoemd werd. Ten tijde van de verwerving door de huidige ontwikkelaar was niet meer bekend dan dat er ongeveer 40 woningen zouden komen. Daarna werd tussentijds het aantal nog een keer verhoogd van 80 naar 90. En daarna, vorige week, 14 dagen terug, verder verhoogd naar 120. Als je het appartementencomplex op de aansluitende grond aan de noordkant meetelt, kom je zelfs op ongeveer 150 woningen. Het is propfen op het dichtheidsniveau van Nieuwegein. Wat is er dan wel aanvaardbaar op deze plek? Een goed hulpmiddel is hierbij het Sweco-rapport, wat u allemaal ongetwijfeld binnenkort gaat behandelen. En daar worden richtlijnen in gegeven voor de woningbouw in het buitengebied. Dat geeft aan op blz. 15, het buitengebied een aantal van 10 tot 15 woningen per hectare passend is. Voor dit gebied zou dit neerkomen op 40 tot 50 woningen. Opvallend zelfs het getal waar steeds bij die voorgenomen transitie rekening mee gehouden is. Bij hogere woningtallen moet er ook meegewogen worden dat het aantal mensen dat de toch wel vaak aanwezige stank van de asfalmolen en verdere dampen ... Dat het aantal mensen dat dat mag ondergaan nog toeneemt. En totaal afwezig zijn van voorzieningen in Eembrugge, behalve uiteraard een brievenbus. Ook de verkeersafvloeiing naar Eemnes zal grotendeels door de polder gaan. Een ander nog belangrijk punt is de voorgenomen bouwhoogte met 5 lagen in de appartementen. Dit waar eerder nog gesproken en geschreven werd van 3 bouwlagen. Ook deze 3 bouwlagen zijn totaal niet passend in het open landschap van de Eempolder. Laat staan de 5 bouwlagen. Bedenk daarbij dat dit gebied onderdeel is van het Nationaal Landschap Arkemheen-Eemland, waarbij deze grotere hoogte van de bebouwing een enorme aantasting zou betekenen en vermeden moet worden. Je wil het niet gedaan hebben. Ik hoop dat het hierboven geschrevene u ertoe brengt deze aantastingen te vermijden. Ik verwacht ook niet anders, want de stukjes van de raadsleden in De Rotonde lezend, noemen nagenoeg allen de polder de mooiste plek van Eemnes. Welnu, neem dan geen besluit welke dit landschap aantast. Uw wijsheid toewensend met de besluitvorming.

De voorzitter: Dank u wel, heer Van IJken. Ook voor u doe ik even een rondje. Dan kijk ik. D66 niet, PvdA niet. VVD niet. CDA? Ik denk dat uw verhaal helemaal duidelijk was, mijnheer Van IJken. Dank u wel.

Inspreker 5: Ik hoop dat het gevolgen heeft.

De voorzitter: Dat komt in een later stadium. Dan gaan wij als commissie dit nu inhoudelijk behandelen. En dan kijk ik naar D66. Wie van D66 mag ik het woord geven? De heer Defferding.

De heer Defferding: Dank u wel, voorzitter. We hebben behoorlijk wat inspraak gehoord vanavond. Vanuit verschillende invalshoeken is de situatie belicht. Maar wat ons wel enigszins aan het hart gaat, het is aan deze kant ook al een paar keer genoemd, er is fors geïnvesteerd in de participatie.

De voorzitter: Als u een seconde heeft, want ik word net onderbroken. Het is mij niet bekend, anders had ik daar uiteraard nu de mogelijkheid voor gegeven. Het spijt me heer Defferding, dan doen we toch even gauw een toelichting van de architect.

Inspreker 6: Ik neem u die verwarring niet kwalijk. In die zin zal ik het, ook na de uitvoerige inbreng van de vorige sprekers, kort houden, omdat ik denk dat de meesten van jullie redelijk bekend zijn met de plannen. We kunnen zonder meer slide voor slide de presentatie doorgaan, maar wellicht spreekt de maquette, die hier naast me staat, nog veel beter dan alle beelden die getoond zijn. Mijn naam is Diederik van Egmond. Ik ben door de ontwikkelende partijen in de armen genomen om te kijken wat hier mogelijk zou zijn. En wij hebben eigenlijk vanaf 2020 tot heden aan het plan gewerkt. Eigenlijk vanuit onze eigen expertise als stedenbouwkundigen en architecten, maar ook heel veel met landschappers hebben samengewerkt. En we hebben uiteraard ook heel veel met de diverse burens gesproken. En het zou makkelijk zijn om nu uit te halen over het feit dat ik word beschimpt voor leugenaar, bedrieger, jantje-van-leiden. Er hebben nog een paar de revue gepasseerd. Ik leg dat naast me neer. Ik vind het niet terecht, want we hebben afgelopen jaren met heel veel liefde en aandacht gekeken wat de mogelijkheden waren. En ergens snap ik het wel. Want toen ik werd gevraagd voor deze opdracht, ben ik ook als eerste op locatie gaan kijken. En dan rijd je door Eembrugge en dan zie je ook, dat is een kwetsbaar wijkje. Het is een smal weggetje dat naar dat gebied leidt. Ik snap wel dat die mensen bezorgd zijn. En ik begrijp ook heel goed dat ze zeggen, hoe gaan onze kinderen straks naar school? Hoe zit het met de verkeersveiligheid? Kan ik zelf nog veilig oversteken? Het brengt echt wel overlast met zich mee. Daar zijn we ons heel erg van bewust. We hebben in het plan gekeken, wat kan dan wel? We hebben daar gekeken naar de korrel, de schaal, de hoogtes. En daarbij heb ik gewoon heel eerlijk gekeken, wat denk ik dat kan? Een Nederlandse boom is 25 meter hoog. Kan een gebouw van 5 lagen, 15 meter dan? Daar heb ik echt wel zorgvuldig afwegingen in gemaakt om te kijken, past dit hier? Wordt het geen Manhattan aan de Eem? Ik snap dat je dat niet wil. We hebben naar die verkeersveiligheid gekeken. We hebben ook heel erg naar de natuur gekeken, want ik heb ook kinderen, ik vind dat ook belangrijk. Maar ik ken ook heel veel mensen die op zoek zijn naar een woning. En het is nu een bedrijventerrein bestemming. En ik denk dat niemand daar weer bedrijven wil die door Eembrugge rijden. We kunnen daar nu ook iets doen aan de woningnood die er is. Een wijk maken voor jonge gezinnen, maar ook juist met die appartementengebouwen voor senioren, mensen die geen tuin willen, maar een balkonnetje. Ik denk dat het een wijk wordt waar kinderen kunnen opgroeien met hun ouders, maar ook met opa en oma om de hoek. We hebben er echt wel zorgvuldig naar gekeken. En natuurlijk zijn het veel woningen. Dat is ook zo. Ik wil dat ook niet bagatelliseren. Maar we hebben ook gekeken, hoe kunnen we dan een nieuwe weg aanleggen, zodat we niet met zijn allen door Eembrugge hoeven? En natuurlijk de een zegt, ik wil variant A, de ander zegt, ik wil variant B. Maar we hebben dat voorzichtig gedaan. En nu komt er een nieuwe weg, zodat we Eembrugge kunnen ontzien. Dat er een wijk komt waar mensen gewoon met elkaar groot en gelukkig kunnen worden. En ik beloof echt als

architect dat ik mijn uiterste best zal doen om het goed in te passen, geen gekke fratsen zal uithalen. En als ik naar die maquette kijk, ik denk dat het een prachtig gebied kan worden, wat een aanvulling is op het geheel. En ik hoop dat we met zijn allen kunnen kijken hoe we daar een plek kunnen maken voor mens, maar ook, zoals Kees Koolmees zegt, met ruimte voor natuur. En dat we gewoon een verkeersveilig gebied ... Dat de kinderen van mijnheer Eskes ook daar veilig naar school kunnen gaan. En dan denk ik dat we gewoon iets hartstikke moois kunnen regelen, waar we met zijn allen trots op kunnen zijn. En ik snap dat niet iedereen tevreden kan zijn over aantallen, hoogte of verschillen, maar ik denk dat er ook heel veel dingen zijn die ons wel kunnen binden en waar we met een goed rentmeesterschap gewoon een mooie wijk kunnen neerzetten. Eerlijker dan dat kan ik het niet vertellen. Dank u wel.

De voorzitter: Dank heer Van Egmond, zijn er nog aanvullende vragen? Het CDA? Nee. DorpsBelang niet. Die kant? De heer Van den Brink, PvdA.

De heer Van den Brink: Misschien kunt u nog even verhelderen waar dat derde appartementengebouw dan vandaan komt en het aantal woningen van 140 tot 150 dat genoemd werd?

Inspreker 6: Ik snap die verwarring best wel. Kijk, wij hebben natuurlijk heel erg gekeken naar de Sterklocatie en de Ocrietlocatie. Daarop komen die 120 woningen die we in gedachten hebben. Daar komen, zoals we het nu hebben getekend, 2 appartementengebouwjes. We hebben weleens gekeken, wat gebeurt er als we nog dat bedrijventerreintje, wat ernaast zit, er ook bij betrekken? Kan daar dan een woning op? Kan daar een appartementengebouw op? De partij die wilde verkopen, vroeg daar serieuze bedragen voor. En dan kon je het niet dicht rekenen. Dan moest je er een blokje op zetten. En wij zagen gelijk al, dat is niet haalbaar. We hebben die dingen wel allemaal onderzocht. Dit is het scenario dat nu voorligt, maar we hebben ook allemaal scenario's onderzocht die we vanavond niet hebben laten zien, die we gewoon met elkaar besproken hebben. Maar in ons plan zit het maximum van die 120. En dat is een programma met inderdaad appartementen, maar ook met heel veel betaalbare woningen. Want daar kijken we ook naar. Want ook het verhaal, doe minder woningen, maar dan worden het alleen maar villa's. Daar zit volgens mij ook niemand op te wachten. Dure woningen hebben we genoeg in Nederland. We kijken juist, hoe kunnen we een breder programma doen? De aantallen nemen wat toe, maar er komt ook een nieuwe weg. Ik denk dat dat ook heel veel voordelen met zich meebrengt. En alle ruis eromheen, ik wil met liefde iedereen nog een keer meenemen door het plan, maar dit is het jengens. Niet meer dan dat.

De voorzitter: Dank u wel. En dan dank ik u nog voor de toelichting. Het woord is aan de heer Defferding

De heer Defferding: Zo is het. Even inhakend waar ik dan was gebleven, want het ging over de inspraak en over de wijze waarop dan die participatie heeft plaatsgevonden. En we hebben na ... Die Onderzoeksgroep is geformeerd. En de terugkoppelingen die we daaruit hebben gehad, hebben we daarna in ... Met andere onderwerpen hebben we heel vaak die Onderzoeksgroep geroemd als, dat is de manier waarop wij participatie zien in Eemnes. Dat zouden we in meer projecten kunnen doen. En dan vind ik het wel heel teleurstellend dat we nu bijna aan het einde van de rit tot de conclusie komen dat op best wel belangrijke aspecten, waar inwoners zich zorgen om maken, dat ze daar dan, volgens hun eigen bewoordingen, gewoon echt heel slecht in meegenomen zijn. En we maken daar onderdeel van uit met elkaar. Ik vind het echt wel spijtig dat het dan zo gegaan is. En terecht dat dan inwoners gefrustreerd zijn over de keuzes die nu dan, op het moment suprême, aan ons voorgelegd worden. Dat gezegd hebbende, we kijken ook naar de ontsluitingsweg, die vaak aangehaald is. En waar ik de portefeuillehouder ook heb horen zeggen, als we het gaan doen, dan doen we het alleen met een ontsluiting aan de zuidkant, met een goed onderbouwd verhaal erbij. En ik denk ook dat die ontsluiting voor de bewoners van Eembrugge, ten opzichte van de huidige

situatie, een enorme verlichting zal moeten geven, omdat er dan eigenlijk alleen nog maar bestemmingsverkeer in Eembrugge komt en een fietser en een wandelaar. Maar dat al het verkeer dat er van buitenaf doorheen zou komen daarmee verleden tijd is. Die ontsluitingsweg is wat ons betreft ook wel een voorwaarde om daar een project te gaan ontwikkelen. En ik denk ook dat dat zal bijdragen aan de verkeersveiligheid, die ook genoemd werd, door Eembrugge heen, want het verkeer zal daar enorm afnemen. Dan is ook het puntje nog een aantal keer genoemd. Gaat dat nu wel of niet ontwikkeld worden? We hebben daar geen concrete plannen voor, maar ik ben wel heel erg nieuwsgierig om van de portefeuillehouder te horen, moeten wij daar rekening mee houden in de nabije toekomst dat dit erbij ontwikkeld gaat worden of is dat gewoon nu uit te sluiten? Dan is dat naar de bewoners ook duidelijk. Als het dan gaat om het aantal woningen. Als D66 hebben wij heel vaak gezegd, wij willen graag meer bouwen in Eemnes. En elke plek die er is, moeten we zo goed mogelijk zien te ontwikkelen om doorstromers, starters, senioren een kans te geven. En wij zijn eigenlijk heel tevreden dat er nu een concreet plan ligt met een fors aantal woningen, waarin we eigenlijk in de volgende raad ook moeten zeggen, gaan wij akkoord met die 120 woningen? Op dit moment is het nog wat vroeg voor ons om daar ja of nee op te zeggen. We wachten ook heel graag even de ronde van vanavond af, voordat we daar concreet iets over zeggen. Maar onze basishouding is dat als wij ergens woningen kunnen laten bouwen, in welke vorm dan ook, dan zullen wij daar voorstander van zijn. Tot zover. Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel. Aan u het woord, heer Van den Brink.

De heer Van den Brink: Volgorde maakt mij niks uit hoor. Wij hebben ons altijd op het standpunt gesteld dat de Ocrietlocatie eigenlijk, uit een oogpunt van goede ruimtelijke ordening, niet een goede plek is voor een grote woonwijk. Maar we begrijpen dat de grondeigenaren iets willen en dat de huidige situatie natuurlijk ook niet gecontinueerd kan worden. We hebben wel van het begin af aan gezegd, een bescheiden aantal woningen geen probleem. En als het er wat meer worden, dan zal je iets aan de ontsluiting moeten doen. We zijn blij dat de wethouder op een gegeven moment de draai gemaakt heeft dat hij toch inzag dat een nieuwe ontsluitingsweg noodzakelijk is. En we begrijpen ook dat die geld kost en dat die weg wordt aangelegd ten gunste van deze ontwikkeling. En dat ook de ontwikkelaar in principe verantwoordelijk is voor de aanleg van die weg. Een van de insprekers noemde wel de mogelijkheid dat de provincie daaraan bij zou kunnen dragen. Dat is dan een vraag voor de wethouder, of dat inderdaad klopt dat de provincie voor zoiets als dit ook kan bijdragen? Verder wat betreft de opmerkingen van de heer Koolmees, is ook een vraag voor de wethouder, klopt het dat we in ieder geval voor de aanleg van de weg verantwoordelijk zijn voor een stukje natuurcompensatie? En zo ja, hoe wordt dat dan ingevuld? Wat betreft het aantal woningen, de manier waarop dat gegaan is in de participatie met de Onderzoeksgroep, wat altijd goed en soepel verliep, zijn zij enigszins verrast door dat aantal van 120 woningen. En dat zijn wij ook. En dat verdient zeker niet de schoonheidsprijs, de manier waarop dat gegaan is. De samenstelling van het woningbouwprogramma spreekt ons dan wel weer aan, omdat er ook duidelijk een stukje betaalbaar in zit. En dan zal dat ook betekenen dat het wel iets meer woningen worden. Kijk, het is geen tijd dat we daar ... Het zou natuurlijk wel heel mooi eruitzien als je daar 5 mooie villa's neerzet, alsof het aan de Vecht is. Maar dat is niet van deze tijd. En uit het oogpunt van volkshuisvesting is het ook belangrijk dat er gebouwd wordt. Maar nogmaals, voor de woningbehoefte in Eemnes is dit zeker niet een ideale plek. En mijnheer Van IJken zei het ook terecht, geen scholen in de buurt, geen winkels in de buurt, niet ideaal. Maar je moet wat. Even kijken of ik nog een vraag had voor de wethouder? Nee, ik dacht dat dat eigenlijk die twee vragen waren over de rol van de provincie in deze ook. Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel. Ga ik over naar de VVD, mevrouw Van der Linde.

Mevrouw Van der Linde: Dank u wel, voorzitter. Ik zal niet gaan herhalen wat sprekers voor mij al hebben gezegd. Maar wat ons betreft is de participatie wel een heel belangrijk punt. En als we ook de insprekers beluisteren, dan zijn de mensen echt niet tegen het voorstel. Ze waren in principe eigenlijk best wel voor, met een aantal zorgpunten erin. Maar nu zijn er eigenlijk wat wringende tegenstrijdige gevoelens ontstaan. De agrariërs zeggen, hoe kan het dat nu ineens alles mogelijk is en als wij iets willen dan kan er niets? En de heer Dorrestein, die insprekt, het is ineens gewijzigd. Ik wilde eigenlijk overal aan meewerken, maar nu ben ik er even klaar mee. Eigenlijk is wat ons betreft de participatie nog niet afgerond. En ik zal even het antwoord van de wethouder afwachten en kijken of dat nog weer een ander licht op bepaalde zaken werpt. Maar als de participatie niet is afgerond, dan is dit voorstel eigenlijk nog niet gereed om naar de raad te gaan. En ik vind dan ook dat we niet moeten gaan proberen om iets nu even snel door te drukken wat eigenlijk nog niet helemaal rijp is om besloten te worden. Op zich staan wij positief tegenover het voorstel. Er is een woningnood. Wij moeten iets aan woningen doen. De woningen krijgen een dichtheid, zoals die momenteel ook in de Zuidpolder is. De Zuidpolder is op zich een mooie wijk. We hadden het liever ook wat ruimer gezien, maar we begrijpen ook de financiële kanten aan het verhaal. Die weg is gewoon noodzakelijk voor de leefbaarheid en veiligheid in Eembrugge. We zullen daar toch echt iets mee moeten doen. Op zich ziet het plan er netjes uit. Jammer dat we niet ook al een architectonische voorstelling hebben hoe de bouwstijl gaat worden. Maar op het moment wordt er alleen nog besloten over het aantal woningen en of er wel of geen weg moet komen. De rest moet allemaal nog komen in het vervolgproces. Wij wachten even het antwoord van de wethouder verder af.

De voorzitter: Dank u wel. Dan ga ik naar de volgende fractie. Dat is de fractie van DorpsBelang, de heer Kouwenhoven.

De heer Kouwenhoven: Dank u wel, voorzitter. Ten eerste wil ik in ieder geval alle insprekers danken voor hun toevoegingen, positief of negatief. Maar dat maakt de zaak wel een stukje duidelijker. Ik denk qua participatie dat er al heel veel gezegd over is. Heel goed verwoord is door mijnheer Defferding, dat als dit gevraagd was voor de bijeenkomst van januari dat iedereen denk ik heel positief was over dit proces. En dat we daar heel veel van kunnen leren, ook voor andere projecten. Maar helaas dat dit toch daarna een zure bijmaak heeft gekregen door de verrassingen die ons, maar ook de stuurgroep heeft gekregen naar aanleiding van de bouwhoogte en de aantallen. Zoals mijnheer Van IJken al verwoord heeft, is er inderdaad heel wat jaren terug al begonnen met 20 tot 40 waterwoningen op het Ocrietterrein. Dat is later weer verhoogd naar 80, 90 woningen van de 3 Melmen. Die werd toen al als vrij fors gezien. Later is weer een plan gepresenteerd tussen de 40 en 60 woningen. Wat later alweer snel is op opgekrikt naar 90 woningen. En dan nu het plan met 120 woningen, waarbij de wethouder heeft gezegd, het kunnen er ook 110 of 130 worden. Er zit een beetje marge in. Maar exclusief het bedrijventerrein. Ik moet de insprekers gelijk geven dat op het moment dat dat ook ontwikkeld wordt, dat dit zou kunnen gaan groeien naar misschien wel 150 woningen. En ik denk dat als we dat even vergelijken met de Zuidpolder, en mevrouw Van der Linde deed het al, ben ik niet helemaal van dezelfde mening dat wij hetzelfde hanteren daar. Want in de Zuidpolder wordt gehanteerd dat daar 25 woningen per hectare worden geplaatst op dit moment. Dat is ook al opgekrikt van 18, geloof ik, in het begin wat nu dan 25 is. En als we het nu gaan uitrekenen op het Ocrietterrein, dan komen we uit op 30 tot 35 woningen per hectare. Al ziet het er niet proper uit, denken wij wel dat dat aan de hoge kant is. En zijn wij toch wel van mening dat de 90 woningen echt een maximum aantal is, waardoor je met 25 woningen per hectare uit zou moeten komen. Wat de hoogte betreft, en dat is dan een vraag aan de wethouder ook, er wordt hier rekening gehouden met vierhoog, plus een terugliggend appartement. Wat is de reden dat dit nu een vijfde laag krijgt, terwijl wij in Eemnes op het Hink Stap Sprong terrein, op het vierkante bosje, vierhoog aanhouden. En dan gaan we in een buitengebied in een keer toch nog een laagje erop zetten. Ik weet niet of

dat de bedoeling is. En qua wat de weg aangaat, en dat is ook aangehaald door de stuurgroep, die hebben ook aangegeven, waarom wordt de Eemweg niet geknipt? Waarom wordt niet het verkeer daar tegengehouden? Ik denk dat dat op zich een hele goede oplossing is om in ieder geval het sluipverkeer door Eembrugge te voorkomen. Je kan die weg prima gebruiken voor fietsers en dergelijke en wandelaars die daar rustig door Eembrugge heen zouden kunnen fietsen. Wat tot gevolg kan hebben dat je de weg kan aanleggen zonder fietspad, wat misschien alweer een bepaalde kostenbesparing geeft, om het in ieder geval weer een klein beetje te compenseren. Voor de rest hebben ze inderdaad aangegeven, waar we op zich prima mee kunnen leven, dat het tussenliggende gebied tussen Eembrugge en de weg niet bebouwd zou worden. En wat stond er nog meer in? Een maximaal aantal woning. Ik denk dat ik het daarbij laat.

De voorzitter: Dank u wel. En als laatste fractie het CDA. De heer Van Schaik.

De heer Van Schaik: Dank u, voorzitter. Vanavond zijn er een aantal dingen hier over tafel gekomen al met betrekking tot het ontsluitingsonderzoek, welke zich gericht heeft op 90 woningen en daarbij behorend verkeer. En wat betekent de toename tot 120 woningen tot die geplande zuid-variant? Dat zou ik graag wel van de wethouder willen horen, hoe hij daarnaar kijkt of wat voor inzage hij heeft als die uitbreiding wellicht tot 120 zal gebeuren. En een van de sprekers had het erover dat de provincie wellicht wel meebetaalt voor die ontsluitingsvariant zuid. Klopt deze uitspraak? Hoor ik graag van u. De heer Koolmees had het over de verandering, en zoals die ook al aan de overkant is geroepen, de bestemming natuur die eigenlijk nu daar ligt en door die weg niet meer standhoudt en dat het gecompenseerd zal worden. Graag hoor ik daar ook uw reactie op. En gezien de geurcirkel van de heer Dorresteyn zijn bedrijf hoor ik ook graag van u de reactie, wat dat betekent voor de eerste woningen die daar in die hoek zitten? Want we willen natuurlijk wel dat de huidige situatie voor de heer Dorresteyn gehandhaafd blijft. Dat hij zijn bedrijf gewoon kan voortzetten. De heer Majoor had, wat ons betreft, ook wel een klein puntje. We moeten het straks ook nog hebben over een Omgevingsvisie en alles meewegen, natuur, wonen, et cetera komt straks allemaal kijken. En als we voor het ene iets zeggen, hebben we voor het ander ook iets te zeggen. En als we hier nu extra verkeersbewegingen toestaan, moet misschien ook wel op andere manieren verkeersbewegingen toegestaan worden, want we willen ook graag dat de boeren een voortbestaan hebben in onze polder. Dan hoorde ik nog even iets over het waterschap en kering en de situatie rondom te veel nieuw aan te brengen grond om dingen op hoogte te krijgen. Wat is uw situatie, uw kijk daarop? Tot zover de eerste ronde, voorzitter.

De voorzitter: Dank u wel. Dan gaan we naar de wethouder, de heer Reijn.

De heer Reijn: Dank, voorzitter. Laat ik beginnen met de insprekers. Ik snap de boosheid, de agressie van mijnheer Dorresteyn. Ik ken hem als een hele vriendelijke agrariër, maar hij kan af en toe door het lint gaan. En dat doet hij hier vanavond ook, terecht. Maar alles wat hij vertelt, is niet helemaal waar. Sommige dingen worden een beetje door elkaar gehaald. En we moeten wel het huisje bij het schuurtje laten. Er is altijd gezegd, zegt hij, dat het noordpunt mee zou doen. In de gebiedsvisie staat dat als de noordpunt meedoet, ze het aantal woningen per hectare kunnen bouwen als Ocriet, Sterk. Doen ze niet mee, dan is het rood voor rood en meer niet. En dat betekent twee of drie woningen. Zo staat het in de gebiedsvisie. Als ze meedoen, kunnen ze wellicht wat meer woningen bouwen. En als ze nu niet meedoen en over een aantal jaren komen, dan kunnen ze heel beperkt woningen bouwen. Maar zo is het altijd in beeld geweest. Dat de west-variant goedkoper is, denk het wel, maar ik weet niet precies. Maar die doorsnijdt het agrarisch gebied wel heel erg. Uiteindelijk is er door iedereen gekozen voor de zuid-variant. En daar gaan we dan ook vanuit. Er is ook door het CDA en de PvdA gevraagd of de provincie meebetaalt. Ik zou het graag willen, maar ik zie het niet gebeuren. Wij moeten sowieso bij de provincie natuurlijk toestemming krijgen voor de zuidelijke variant. Ik

kan pas bestuurlijk in gesprek met de provincie als er echt een raadsbesluit is van, u mag daar X-woningen bouwen, vermits u een nieuwe ontsluiting aanlegt. En dan moet ik ook met de provincie in overleg, wat doen we met het tussengebiedje? A, we willen geen woningbouw langs de nieuwe weg. B, moet het NNN worden of moet het agrarisch blijven of wat wilt u? En als het NNN wordt, betaalt u er dan aan mee of niet? Al dat soort discussies gaan we met de provincie nog krijgen. Voor het gesprek met de provincie is het wel positief dat we meer woningen bouwen en dat we ook betaalbaar bouwen. Want de provincie wil graag dat de schaarse bouwgrond voor woningen ook efficiënt gebruikt wordt. Nou maak je weer woningen. En stelt u mij het gesprek voor met de gedeputeerde, beste vriend, zo mag ik hem wel noemen, er waren 90 woningen gepland, maar we gaan naar 40 of 69 toe, maar ik wil wel een nieuwe weg. Met het rapport van Goudappel, voor wat u ervan vindt, en van Movares, en wat u ervan vindt, dat wordt een moeilijk gesprek. Zo zien wij dat. Maar ik vind dat als je daar woningen gaat bouwen op die schaal, dat die weg essentieel is. En dat heb ik indertijd bij de presentatie gezien en dat zeg ik nu weer. Dan het waterschap. Ik hoor mijnheer Dorrestein een heleboel verhalen erover vertellen. Ik heb een, hoe zeg ik dat netjes, heleboel mailtjes langs zou komen wat wel met het waterschap, niet met het waterschap. Ik ga mijn vingers er niet aan branden. Ik weet niet precies wat daar aan de hand is. Er is volop overleg met het waterschap. Het waterschap is natuurlijk gedeeltelijk eigenaar. Het waterschap krijgt een steeds grotere rol in Nederland als het gaat over inrichting van het gebied. Ik blijf er even buiten. Wat wel natuurlijk meespeelt, is dat er iets moet gebeuren aan dat terrein, met ophogen of niet. Ik ga daar ook niks over vertellen, want anders gaat het allemaal weer zijn eigen leven leiden. Laten we even afwachten tot er zo meteen een advies van het waterschap ligt wat daar precies moet gebeuren. Dat lijkt me veel beter dan alle verhalen die links of rechts nu gaan over het waterschap. De mestilo is inderdaad een puntje. En appartementengebouw kom ik zo meteen nog even op. De heer Eskes zegt, ik ben voorstander van woningbouw, zorgen voor ontsluiting, verkeersveiligheid, provincie. Misschien hier even goed te vertellen, ik heb recentelijk weer overleg gehad met mijn collega in Baarn. Die was best positief over het bouwplan. Vroeg zich af waarom we die appartementengebouwen niet wat hoger hadden gedaan. Zo kijkt iedereen er met zijn eigen bril naar. En we hebben zitten filosoferen, hoe gaan we met het verkeer om? Moet er een fietspad langs die nieuwe weg of gaan we zo meteen al het fietsverkeer gewoon door Eembrugge doen? Dan moeten we daar misschien een afsluiting maken. En dan maken we daar misschien een fietsstraat van en is het alleen voor fietsers en bestemmingsverkeer en verder niet. Dat is iets waar hij zich niet over durft uit te spreken, want dan moet hij natuurlijk ook in de gemeentekas van Baarn gaan kijken. Maar ook dat is wel iets wat we onder de aandacht hebben om dat op die manier te gaan doen. En dat betekent met de nieuwe weg dat al het verkeer wat nu nog door Eembrugge rijdt, zo meteen allemaal over de nieuwe weg gaat. Ook van de jachthaven en weet ik wat allemaal. De heer Koolmees, ik heb al iets gezegd over die NNN en de tussengebieden. We moeten dat op een goede manier invullen natuurlijk. Zo meteen ook inpassen in de polder. Als u daarbij kan helpen, heel graag, want ik weet dat u daar buitengewoon veel kennis over hebt. En we komen met de provincie wel in gesprek of dat NNN moet worden of agrarisch mag blijven of hoe we dat precies gaan doen. In ieder geval nogmaals, geen woningen langs de weg. Dan de heer Majoor, die heeft het ook over de tussenliggende percelen. En ook een beetje, wat mag hier wel en wat mogen wij niet? Wij proberen, zeker in deze tijden dat agrariërs het niet eenvoudig hebben, aan alle kanten mee te denken. En dan kijken we soms wat anders tegen de polder aan in het ene geval en het andere geval. Maar er is enorm veel in beweging daar. En ik denk dat ik daar op dit moment eventjes dat echt bij mijn collega laat. Die is daarover in gesprek. En ook dat verandert, geloof ik, elke dag zo'n beetje allemaal. Dan de heer Van IJken. 20, 100, 60, 90, 40, maximaal 3-hoog, ik hoor van alles. Ik sprak vorige week dinsdagavond een voormalig wethouder van Eemnes. Die heb je. Die bestaan. En die zei, er was nog een plan voor een appartementengebouw van 8- tot 12-hoog. Ik weet niet in welke periode dat was. Ik heb het niet gecheckt. Maar het is een tijd geleden. Ik heb het niet gecheckt, maar 8- tot 12-hoog vinden we echt hoog hier. Het aantal lagen wat er nu zit, en ik denk als mijnheer Van Egmond in de presentatie nog de allereerste beelden heeft die we hier de allereerste keer hebben gezien, bij de eerste

presentatie, toen zaten er al aan de kade een aantal hogere appartementen. Echt een beetje knipoog naar het industrieel verleden. Stevige formaten appartementen aan de kade. Dat stond er toen al in. Het is niet helemaal nieuw. Dan heeft iedereen het eigenlijk over, en ik ook, dat de Onderzoeksgroep heel goed is gegaan. Ook dat ben ik met mijnheer Dorrestein niet eens, dat hij niks bereikt heeft. Want we hebben een bureau ingehuurd, we hebben het allemaal gefaciliteerd, het is allemaal betaald. En de nieuwe weg staat nu in beeld. Er is echt een heleboel gedaan door de Onderzoeksgroep. En we hebben het altijd over 90 gehad. En daar zijn we de afgelopen weken, en we is de gemeente, samen met de ontwikkelaars, mee aan het rekenen gegaan. En ik heb al op de avond vorig jaar gezegd, ik vind de ontwikkelaars ... Ik weet niet eens of ze blauwe ogen hebben, maar ik geloof ze er niet op. We hebben een eigen bureau ingehuurd, die dat allemaal is gaan narekenen. Die goed gekeken heeft, wat hebben ze voor die grond betaald en wat moet je nou dit? En neem alle kosten maar mee. En daar hebben we een aantal varianten uitgerekend. 69, 90, 120. En die 120 is niet op verzoek van de ontwikkelaars gekomen, maar die is heel specifiek op verzoek van het college van Eemnes gekomen. Want al die anderen gingen diep in het rood. En wij hebben wel een volkshuisvestelijk belang. En we hebben een Ocrietterrein liggen, wat al 30 jaar een schandvlek in de polder is. En als we een stap moeten maken, dan moeten we hem nu maken. We hebben gevraagd, reken die 120 nog eens een keer uit. Ik zal u vertellen, hij durfde het net niet zelf te vertellen, denk ik, dat de architect er niet heel erg blij mee was, want die heeft het altijd over een kleine korrel en zo, dat soort mooie, ik wilde al zeggen fratsen. Maar dan doe ik hem tekort. Maar dat soort zaken van, ze weten het altijd prachtig te vertellen. Maar uiteindelijk, toen wij het verhaal zagen, toen zeiden we, zo properig is ook weer niet. Het ziet er eigenlijk best netjes uit. En toen zijn wij langzaam maar zeker toch gaan denken, moet dit het worden? Toen hebben we nog een bureau ingehuurd om een second opinion te doen. Is het wel echt goed berekend? Blijft het overal rood onder bij de 69, 90? Bij de 120 hangt het erom, rood of zwart? Er moet niet te veel gebeuren, maar daar zit het zo'n beetje. En toen hebben we als college gezegd, dan gaan we voor de 120. Vervolgens hebben we natuurlijk altijd met de Onderzoeksgroep gezeten over max 90. Wat hebben we gedaan? We hebben op 8 januari als eerste de Onderzoeksgroep bij elkaar gehaald om, voordat het de wereld in werd gedaan, de Onderzoeksgroep te vertellen, jongens, dit is het resultaat, die nieuwe weg, alles bij elkaar, wij komen op 120 uit. Het is niet anders. En zo is het gegaan. We hebben als eerste de Onderzoeksgroep geïnformeerd over die stap van 90 naar 120. En ik weet best dat die 90 ook voor de Onderzoeksgroep nog lang geen vaststaand gegeven was. Dat weet ik best. Maar op een gegeven moment is het kiezen, delen. Het is geven, nemen. Je moet ergens uit zien te komen. En dit is het verhaal. En wij dachten er goed aan te doen om de Onderzoeksgroep als eerste te informeren, voordat we u gingen informeren. Dat hebben we gedaan. Daar zat dat noordpuntje in, met het appartementengebouw. Ook omdat de ontwikkelaars hebben aangegeven, dat noordpuntje kost de hoofdprijs. Wij zien dat niet zo zitten. Daar moeten we echt wel wat voor bouwen. Dan is die kans vergaan om dat nu mee te nemen. En ooit komt het nog wel een keertje, of niet. Dat even in zijn algemeenheid. En dan heb ik denk ik al de meeste vragen ook beantwoord, voorzitter. Nieuwe woningparticipatie heb ik alles over verteld. De bouwhoogte heb ik wat over verteld. De Melmen, al die aantallen die iedere keer ... Misschien dat ik dat nog even ... Vorige week dinsdag heb ik gezegd 120, dat kunnen er ook 110 en 130 zijn. Ik heb ergens in een verslagje gelezen, Theo heeft het maar over iedere keer andere getallen. Dat varieert per dag zo ongeveer. U weet van de bouwplannen die we tot op heden hebben gehad, of het Hink Stap Sprong, De Hilt of Zuidpolder is, je hebt een aantal waarvan je, dat ga je bouwen. En het kan best één of twee, als je net met je verkaveling bezig bent, iets anders uitkomen. En dan kun je beter een iets ruimere marge nemen, dan dat je hem te krap neemt, want dan moet je weer een heel omgevingsplan opnieuw gaan maken. Ga er maar vanuit, 120 is de max. En dan ben ik geneigd om te zeggen, het kunnen er ook 121, 122 worden, maar geen 130. Er staat in het stuk ook circa 120. En circa 120 is geen 130 en ook een 125. Volgens mij heb ik alles gehad, voorzitter.

De voorzitter: Volgens mij heeft u inderdaad in grote lijnen in ieder geval alles aangestipt. Maar ik ga, denk ik, toch een tweede rondje doen. Kort tweede rondje. Of niet. Aan u het woord, heer Defferding.

De heer Defferding: Dank u wel. En bedankt voor de beantwoording van de vragen. Maar ik ben, eerlijk gezegd, niet zo heel erg overtuigd van de antwoorden die zijn gekomen. Ik hoorde u net zeggen, het Ocrietterrein is al 30 jaar een schandvlek in de polder. Dat geeft al aan dat hier al best wel een tijdje over nagedacht is. U bent ook al 10 jaar wethouder hier. Een ervaren wethouder op het gebied van ruimtelijke ordening. U kunt een aardig woordje meepraten over wat zo'n project zou kunnen betekenen in het dorp. En iedereen kan de krant openslaan en kan zien dat de huizenprijzen zich op een bepaalde manier ontwikkelen. Daar hoeft u ook niet lang naar te zoeken. Die argumenten die u geeft, waarom we nu een half jaar, driekwart jaar geleden hadden we het over 90 woningen en nu opeens, door allerlei ontwikkelingen, moeten dat er 120 zijn. Volgens mij hadden we dat ... En hoe we dat met de provincie moeten bespreken, dat wisten we een jaar geleden ook al toch? Dat is niet iets nieuws wat nu opeens plotseling een argument is om te zeggen, het moet toch anders. Ik vind dat niet zo heel erg sterk, eerlijk gezegd, dat dat nu zo als verklaring wordt gegeven voor die ophoging van 30 woningen of 32 of 31. En dan die zuid-variant. Daarvan vinden we allemaal dat dat de manier van de verkeersafwikkeling van het te ontwikkelen gebied moet zijn. Daar zijn wij het heel erg mee eens. Maar we horen ook de grondeigenaar zeggen, dat is leuk en aardig, maar ik verkoop mijn stukje grond niet meer. Als dat zo blijft, hoe gaat dat dan opgelost worden? Komt er dan een tunnel onderdoor of een brug overheen of toch nog iets anders? Ik ben wel benieuwd hoe u van plan was om dan die zuid-variant aan te gaan leggen, als niet iedereen daar zijn stukje grond voor ter beschikking stelt. En u heeft het wel een paar keer aangegeven, maar nog niet heel erg concreet. Althans, ik heb het nog niet goed gehoord. Die 120 woningen of 122 of 121, dat is met dat puntje erbij? Dat is zonder dat puntje?

De heer Reijn: Ja.

De heer Defferding: Helder. Dank u wel.

De voorzitter: De heer Van den Brink, PvdA.

De heer Van den Brink: Ik deel de mening van de heer Defferding. De antwoorden van de wethouder hebben mij ook nog niet helemaal kunnen overtuigen. En ik kijk ook even naar de overkant. Het standpunt van DorpsBelang, daar neig ik ook wel een beetje naar van, is die 120 echt nodig en is het toch denkbaar dat we weer teruggaan naar die 90, zoals in het hele proces altijd sprake van geweest is? Waarbij wij bovendien van het begin af aan gezegd hebben, het worden er wel heel veel. Die 120 vinden wij ook wel een beetje aan de hoge kant.

De voorzitter: Mevrouw Van der Linde.

Mevrouw Van der Linde: Ik heb net gezegd dat we even het antwoord van de wethouder zouden afwachten. Maar net als de collega's zijn wij ook niet gesterkt in de overtuiging dat we op het moment op de juiste weg zitten. We hebben toch nog wat twijfels. We zien toch echt dat de participatie is niet helemaal afgerond. En wij denken dat het verstandig is dat de wethouder zich eerst hiermee bezig gaat houden. En dan komt ook het vraagstuk of het 90 of 120 woningen zijn weer naar boven. Ik denk dat het goed is als u daar eerst nog een en ander verder over gaat uitzoeken en ons over informeert, voordat u dit raadsvoorstel naar de raad brengt.

De voorzitter: DorpsBelang, de heer Kouwenhoven.

De heer Kouwenhoven: Dank u wel, voorzitter. Het spijt me, maar ik hoorde net de wethouder het ook zeggen dat dat noordpuntje erbij zat met 120 woningen. Maar goed, voor de rest heb ik eigenlijk nog geen antwoord gehoord op de vraag die ik gesteld heb over de hoogte. Dat wij in Eemnes alles op vierhoog bouwen, althans max vierhoog, en waarom dat dan hier op dit stukje niet gedaan wordt? En voor de rest sluit ik me aan bij de bij de overkant over de participatie.

De voorzitter: En als laatste dan het CDA. De heer Van Schaik.

De heer Van Schaik: Dank u, voorzitter. Woningaantallen, de weg, het type bouw, de hoogte daarvan, maar ook de aantallen appartementengebouwen hebben onze aandacht vanavond. Zijn het er nu 2 of 3? De beantwoording is ons ook niet overtuigend geweest. En wij vinden toch ook wel de bepaling van de hoogte van de bouw van belang enigszins, want die 12-hoog willen wij ook niet. Maar 4 of 5 willen we ook wel duidelijkheid over hebben. Het appartementengebouw op de hoek is ons wel een doorn in het oog. En dan bedoel ik de hoek als je met de weg met de zuid-variant aan komt rijden, dan zie je in ene dat appartementengebouw voor je verschijnen. En dan mag je kiezen, links- of rechtsaf. Maar wij vinden dat niet de juiste sfeer gevend als je daar aan komt rijden voor deze nieuwbouwwijk. 120 woningen, inclusief het noordpuntje, wat nu nog particulier eigendom is, is wat ons betreft wel de max. En dat is wat u ook net wel zei, wat ik ook verstaan heb, het totaal, inclusief dat stukje particulier terrein nog zal 120 max zijn. En dat is ons ook qua uitspraak passend. Dit alles wel nog uiteraard onder voorwaarde dat ontsluiting wordt gerealiseerd. Ik wil u ook nog iets meegeven. We zien sfeerimpressies en sfeerbeelden en we hebben ook in het Huis van Eemnes het een en ander gezien. En toen waren er ook al reacties in de zaal van, ik had eerst een sfeerimpressie gezien met 3 punten die een doorzichtlijn gaven naar de weilanden toe. Toen was er uiteindelijk maar 1 punt van overgebleven in het geheel. We zien daar mensen met bootjes varen in de Eem en ook zwemmen in de Eem en er is een zwemsteiger, et cetera. Allemaal niet realistisch, want zwemmen in de Eem mag je daar niet. En met een bootje varen mag je daar ook niet, want het is verboden toegang voor bootjes vanaf die kant. Wij willen wel graag een realistische weergave van zaken. En dat is waar het vanavond om gaat. Wij moeten een besluit nemen. En een realistische weergave van zaken helpt daarbij. Dat wil ik u graag meegeven, maar dat wil ik ook degenen meegeven die met de impressietekeningen komen en die vandaag het ene plaatje laten zien, maar morgen een ander plaatje laten zien. Tot zover.

De voorzitter: Dank u wel. Voor de tweede termijn van de beantwoording de wethouder, de heer Reijn.

De heer Reijn: Volgens mij heb ik een paar keer gezegd vanavond dat die 120 exclusief het noordpuntje is. Exclusief het noordpuntje.

De voorzitter: Dat heeft u inderdaad gezegd. Alleen het standpunt van het CDA is dat het voor hen inclusief is. Dat is meer een standpunt, niet als vraag.

De heer Reijn: Dat snap ik. Maar ik weet niet wat ik dan voor aantal woningen op het noordpuntje moet berekenen, want er is geen plan voor. Er ligt niks voor. Maar goed, de groene vingers en dergelijke wat er gepresenteerd is, daar ben ik ook niet blij mee, want die dingen gebeuren dan, maar vervolgens geen proces verder. En volgens mij had de architect het dinsdag ook gezegd, zijn waarnemer, af en toe vallen er dingen af en dat is gecompenseerd met een wat bredere groenstrook. De architecten zijn heel erg blij met zo'n appartementengebouw, net tegenover de nieuwe weg. En zo kunnen we van mening verschillen. De hoogte, heb ik in eerste termijn ook al gezegd, ik refereerde aan de allereerste plaatjes die hier gepresenteerd zijn. Toen waren ook die hoogte al van vier, vijf hoog. En zo'n kadeplek, ik heb toevallig twee weken geleden nog eens een keer zitten kijken naar de historie van Ocriet en daar kwam ik de Cultureel Erfgoed Stichting, geloof

ik dat die heet, die heeft indertijd een hele procedure gevolgd om dit aan te wijzen als industrieel erfgoed, om juist die hele hoge silogebouwen daar te laten. En wat de architect heeft gedaan, die heeft weer een knipoog gegeven, zonder hoge gebouw en dat laat ik hier op deze manier terugkomen. Als u zegt, het mag maximaal zo hoog, dan is dat uw standpunt. En niet op elke plek van Eemnes bouwen we natuurlijk even hoog. Dat hangt af van de plek waar je zit. Past het wel? Past het niet? De PvdA nog even. 90 woningen was voor ons een probleem. Niet alleen dat het financieel niet haalbaar was op de nieuwe weg, maar ook omdat er geen betaalbaar in zat. En betaalbaar was voor het college ook een belangrijk volkshuisvestelijk belang om in ieder geval minstens 20 procent betaalbaar te eisen. Dat is ook weer een afweging van belangen, in dit geval het volkshuisvestelijke belang wat we daar hebben mee laten wegen. En dan kom je uiteindelijk tot zo'n verhaal. Ik weet echt niet goed ... Nog even op het laatste moment, mijnheer Defferding. De berekeningen die we hebben laten maken, daar zijn we in november of zo mee begonnen. Tot die tijd hebben we alleen gesprekken gevoerd over allerlei zaken die speelden, met daarbij de cijfers van de projectontwikkelaars. En mijnheer Dorrestein zei het al, moeilijk, moeilijk, moeilijk, hier weer een tegenvaller, hier weer een tegenvaller, daar weer een tegenvaller. Ik ken die verhalen. En die zijn serieus bedoeld altijd. Dat snap ik best. Maar we zijn ze toch toen maar eens gaan narekenen. U hebt de grondexploitaties bij de stukken zitten, achter een slotje, vertrouwelijk. En u kunt die daar ook nazien. En ik meen dat ik nog een vraag moest beantwoorden of de 120 ook is berekend op de nieuwe weg, het aantal woningen. Ik dacht of CDA of DorpsBelang die dat vorige termijn vroeg.

De voorzitter: Ik weet niet meer wie het vroeg, maar die vraag was inderdaad gesteld.

De heer Reijn: Die vraag is gesteld. Dat zit gewoon in het Movares-rapport. Zit erbij. Zit bij uw stukken. U hebt de grondexploitatie gezien. U weet hoe het financieel zit. En dan weet ik best, dit zijn grondexploitaties. Er wordt ook nog wat aan die woningen verdiend. We hebben echt geen medelijden. Maar we moeten wel naar een serieuze optie kijken. En dat is nu aan de hand. Mijn laatste opmerking. Ik weet niet goed wat ik verder moet participeren. We hebben de participatiegroep gehad. Daar waren zorgen over de verkeersafwikkeling, daar hebben we een bureau voor ingehuurd. Er zijn gesprekken voor geweest, et cetera. En uiteindelijk hebben we besloten, er worden alleen maar woningen gebouwd als er een extra zuidelijke ontsluiting komt. En volgens mij was dat het primaire belang van de bewoners van Eembrugge. En ik weet niet wat ik meer moet gaan participeren. Ik ben van harte bereid bij iedereen langs te gaan. Weer bij Ingo saté met pindasaus 's avonds te eten. Ik ben daar allemaal van harte van. Maar welke vraag moet ik dan voorleggen? Help mij.

De voorzitter: Dan blijft er nog een vraag over van D66. En dat is, over het algemeen als iemand niet mee wil werken?

De heer Reijn: Maar dat kan mijnheer Defferding zelf ook bedenken. Gaan we of met een weggetje erlangs of het wordt heel moeilijk of we kunnen de weg niet ... Maar dat zijn de als-dan-vragen. Hier geeft mijnheer Dorrestein duidelijk aan dat hij zijn eerdere toezegging intrekt. In ieder vooralsnog, zo heb ik het hem horen vertellen. En als het zo meteen zover is, dan moeten we naar de stand van zaken op dat moment handelen. En het kan best zijn als die weg niet aangelegd kan worden, dan komen er geen woningen. Zo simpel is het. En dan koopt de provincie en maakt er natuurgebied van.

De voorzitter: Ik zie een interruptie van mevrouw Van der Linde.

Mevrouw Van der Linde: Ik had het de eerste keer ook al vernomen, maar de heer Defferding heeft natuurlijk gelijk wat hij zegt over de weg. En als u de inspreker goed beluisterd heeft, dan is met name het stukje frustratie over het erdoorheen drukken wat niet prettig overkomt. Ik stel inderdaad voor dat u met wat

lekkers een kopje koffie gaat drinken en het daar nog eens samen over gaat hebben en kijken tot wat voor inzicht u met elkaar kunt komen. En hetzelfde geldt voor de AKOE. Als er al zoveel initiatieven lopen, dan is dat blijkbaar nog niet helemaal bekend bij de AKOE. En dan denk ik dat u er vast met elkaar wel uit kunt komen. Maar nu heerst er frustratie. En die zult u eerst weg moeten nemen.

De heer Reijn: Ik hoorde frustratie en dat vind ik ook erg vervelend. En ik snap dat de Onderzoeksgroep geschrokken is van de 120. Maar ik heb u ook aangegeven dat voordat ze een openbaarheid ingingen eerst de Onderzoeksgroep hebben benaderd. Dat we het juist in die volgorde hebben gedaan. En ik wil heel graag met mijnheer Dorresteyn nog een kopje koffie drinken. Helemaal geen probleem. En met mijnheer Majoor zijn we in gesprek over een aantal zaken die ook hem privé aangaan. En ik snap dat hij me uitdaagt. Dat vind ik mooi. Dat hoort ook van een ondernemer. Maar we proberen zo ruimhartig mogelijk om te gaan met verzoeken van agrariërs.

De voorzitter: Dan denk ik dat het zo afdoende behandeld is. Ik kijk die kant even. Ik kijk die kant even.

Mevrouw van der Linde: Dat wil zeggen, voor vanavond.

De voorzitter: Dat snap ik, voor vanavond.

Mevrouw Van der Linde: Dat we nog niet afconcluderen dat het naar de raad kan.

De voorzitter: Zo concludeer ik het wel af.

Mevrouw Van der Linde: Dan wil ik even doorgeven dat wij daar tegen zijn.

De voorzitter: Dat is prima. Maar ik heb dat van andere partijen niet gehoord. En het werkt wel op basis van de meerderheid. Ik kan niet anders concluderen dat dit doorgaat naar de raad, tenzij het presidium het nog tegenhoudt. Ik heb dit toch echt niet van u gehoord, mijnheer Van den Brink en mijnheer Defferding. Dan kunt u het nu wel zeggen, maar net heb ik het niet van u gehoord.

De heer Van den Brink: Ik denk dat aan deze kant van de tafel en ook bij DorpsBelang toch wel wat zorgen is over het aantal woningen. Maar als het nu naar de raad gaat, dan kunt u erop rekenen dat wij, en ik denk als ik naar de overkant kijk ook, dat het zo niet akkoord is. Als de wethouder met iemand een kopje koffie of thee wil gaan drinken, dan zou ik zeggen, ga toch nog eens een keer met de projectontwikkelaar praten. Want laten we ook reëel zijn, je wordt als gemeente ook ... Die vertrouwelijke grondexploitatie begint natuurlijk bij het wat de projectontwikkelaars voor hun eigen risico betaald hebben voor de grond. En als je dat als uitgangspunt gebruikt en dan zegt aan het eind, er moet nog winst gemaakt worden, en dat mag ook, dan kom je ergens op uit waarvan wij misschien vinden, als we van tevoren kaders hadden kunnen stellen, en die gelegenheid hebben we naar ons gevoel onvoldoende gehad, dan had het misschien een heel ander spel geweest. Ik zou toch zeggen, ga een kopje koffie drinken met de ontwikkelaar nog eens een keertje, of het misschien niet ietsje minder kan?

De voorzitter: Dat kan natuurlijk. De wethouder kan met iedereen een kopje koffie drinken. Ik als voorzitter moet kijken hoe we dit nu verder gaan doen. Ik heb niet een meerderheid die het stuk wil tegenhouden. Dat is duidelijk. Hij gaat automatisch naar de raad. En in de raad ligt het raadsvoorstel voor, zoals die voorligt, tenzij tussendoor het college een ander voorstel ... Een aanpassing van komt. En dan is het aan u in de raad om over dit voorstel een besluit te nemen. De heer Van den Brink, ik wil het hier toch echt bij laten, want zo ...

De heer Van den Brink: Ik wil toch even kijken ... Ik kijk even naar de overkant, met name naar DorpsBelang, die toch wel behoorlijk kritisch waren over het aantal woningen. En sturen ze, als het gewoon in de raad komt, hun eigen wethouder het bos in of geven ze hem nog een kans?

De voorzitter: Mijnheer Van den Brink, dit is de laatste keer ... Procedureel is het zo dat dit stuk naar de raad gaat. En als, ik noem maar wat, DorpsBelang en iemand anders of u, wat dan ook, hier niet mee akkoord gaat, dan horen we dat in de raad. En dan wordt er tegengestemd in de raad. Dat is hoe het hier werkt. En voor de rest gaan we nu niet het proces hier verder doen. Dat is zoals we het altijd doen. En dat weet u dondersgoed. Ik wilde het hierbij laten. En dan gaan we nog over naar de insprekers. Hoeft niet, mag wel. Ik kom zo bij u, mijnheer Koolmees. Een korte reactie of iets wat u nog mee wil geven aan de raadsleden. De heer Dorresteyn. En wel graag via de microfoon. En bij u, ik heb u in eerste termijn alle tijd gegeven, maar nu verzoek ik u vriendelijk om het wel kort te houden.

Inspreker 1: De wethouder heeft gezegd dat hij ons in het begin van januari, ik weet de datum niet precies, als eerste geïnformeerd heeft, voordat hij de raad informeerde. Dat klopt. Daar heb ik niks op te zeggen. Maar dat maakt het verhaal niet anders. Over 90 woningen hebben we gediscussieerd. En dat is volledig het bos in gestuurd. En dan te zeggen dat hij ons begin januari geïnformeerd heeft, maakt dat niet goed. Dat is mijn reactie.

De voorzitter: Ik hoor de wethouder naast me zeggen, dat snap ik. Dan de heer ... Niet? De heer Koolmees zag ik wel zijn vinger opsteken. Ook voor u.

Inspreker 3: Twee weken geleden keek ik naar een programma op tv. Dat ging over dat Eembrugge de kleinste gemeente van Nederland was. En zo mooi en idyllisch. En dan hoor ik hier soms dingen van, zo'n klein straatje, enzovoort. Maar dat is het juist eigenlijk. Maar goed, dat wil ik even zeggen. Maar ik heb nog een paar dingen. Die kaart die ik daar aan de wand zie hangen, het is heel jammer dat het NNN-gebied, dat is een heel belangrijk gebied, daar niet op staat. Want alles wat rechts ligt van Ocriet, dat witte gedeelte, is allemaal NNN. En dat is heel belangrijk is voor de flora en fauna in Nederland en zelfs Europa. Daar wordt een beetje aan voorbijgegaan. Ik zeg niet dat u het niet in de gaten heeft, maar dat NNN-gebied is superbelangrijk. En dan nog even een dingetje, dat verraste mij ook, over die appartementencomplexen die zo hoog worden. Ik wist helemaal niet dat ze kwamen, maar ik vind het schandalig als dat doorgaat. De wethouder zei, maar ze hebben gekeken naar het grote gebouw wat er ooit stond. Dat hebben ze afgebroken. Die hoogte houden ze nu zo'n beetje aan met die appartementen. Ik ben er zelf bij betrokken geweest. Dat moest eigenlijk beschermd worden. Dat was een uniek gebouw. Ik vond het zelf ook helemaal niks. Maar de gemeente Baarn, de gemeente Eemnes die heeft gezegd, slopen die handel. Er was nog helemaal geen vergunning en de sloophamers waren al bezig. Die hebben het gebouw voor een deel al afgebroken. En toen is het plat gegaan. Eemnes is ook tegen hoge gebouwen. Snapt u wat ik ermee bedoel? Die appartementen horen er gewoon niet te komen, want dit gebied is namelijk een extreem open gebied. Extreem open, als zodanig aangewezen, en beschermd. Dan ga je er toch geen soort flatgebouw neerzetten?

De voorzitter: Dat laatste punt is helder. En ik denk dat de commissieleden het goed in de oren hebben geknoopt. Ik ga eerst nog naar de heer Van IJken. Nee, eerst de heer Majoor en dan mijnheer Van IJken. En dan als laatste de heer Van Egmond.

Inspreker 4: Dank u, voorzitter. Heel kort. Dat is een opmerking van de heer Van Kouwenhoven. Die had het over de knip op de Eemweg. Dan wil ik direct onder de aandacht brengen de knip ook op de Kerkenweg, om daar het sluipverkeer tegen te houden. En de handhaving van een eventueel parkeerbeleid bij uitbreiding van

de haven, wat ook continu aan de orde is. En verder wil ik nogmaals de wethouder bestempelen, denk om een natuurstempel op de nieuwe versnippering. Als voorbeeld geef ik de Natura 2000-gebieden, wat 25 jaar geleden ook geen probleem zou geven en wat nu het land platlegt. En daarna wil ik ook even meegeven dat ik hier als vertegenwoordiger van de AKOE zit en niet als privépersoon. Dank u.

De voorzitter: Helder. Dank u wel. En dan de heer Van IJken.

Inspreker 5: Het is maar een klein berichtje. Ik ben ook lid geweest van de ... Of lid of ik heb meegedaan aan de begeleiding inspraakgroep. Op een gegeven moment heb ik daarmee ingestemd met een aantal van 90 woningen daar. En dat was niet, omdat ik een hoger aantal wilde, maar ...

De voorzitter: Is goed dat u dat dan even wijzigt. Helder. En als laatste dan de architect, de heer Van Egmond.

Inspreker 6: Nogmaals dank voor alle tijd en inspraak die gegeven zijn aan alle insprekers en ik als architect. Ik heb dat enorm gewaardeerd. Ik zie wel dat er, met name de VVD zijde, enigszins een teleurstelling over de uitslag van de participatie wordt gesproken. Dat wil ik wel echt met klem nuanceren. Wacht even, we hebben die participatie gedaan. En op basis van die participatie zijn er ook heel veel wijzigingen in het plan gedaan. Het plan wat je met de eerste schets hebt zien ontwikkelen tot het plan wat er nu ligt, dat hebben we niet zomaar gedaan. We hebben juist heel veel dingen aangepast, op de vele dingen die zijn ingebracht en de dingen die zijn doorgekomen. De nieuwe weg ...

Mevrouw Van der Linde: Dan wil ik u toch meteen even onderbreken.

De voorzitter: Mevrouw Van der Linde, het is niet de bedoeling als de insprekers nog ... Nee, u mag zo meteen kort ...

Mevrouw Van der Linde: Ik wil wel even iets rechtzetten.

De voorzitter: Dat mag.

Mevrouw Van der Linde: Want er wordt hier nu iets gezegd wat niet klopt.

De voorzitter: Dat klopt. Normaal gesproken is het niet dat als de ... Dit is de laatste termijn. En ik geef u zo meteen nog de kans om ... Maar ik wil wel dat de inspreker even zijn termijn afmaakt.

Inspreker 6: Ik waardeer het ook dat ik mag uitspreken. Dank daarvoor. En ik ben heel benieuwd wat u inderdaad te zeggen heeft. Want de uitspraak die u deed ... Ik moest heel even in mijn verhaal komen. Excuus. De uitspraak die u deed dat die participatie mislukt is, wat u meerdere keren gezegd heeft en waar u ook gezegd heeft, we gaan nog maar een keer in gesprek, dat is niet terecht. Zo is het niet gegaan. Het plan is meerdere keren aangepast, juist in basis van de inspraak. Wat willen we graag? Waar kunnen we naartoe? Zo is de nieuwe weg gekomen. Er zijn ook meer woningen bijgekomen. Het betekent niet zo, omdat een aantal punten niet zijn meegenomen en sommige mensen daar boos over zijn, dat zo'n volledige participatie is mislukt. Het feit is wel dat alle mensen die voor het plan zijn, die zijn er vanavond niet om te zeggen, wat fijn dat het gebeurd is. Zo ontstaat er nu een eenzijdig beeld van, die participatie is mislukt. Maar wacht eens even, dat is helemaal niet. Ik heb daar vijf jaar niet voor jandoedel gestaan. Ik ben net jantje-van-leiden genoemd. Dat is niet zo. Er is een nieuwe weg gekomen. We hebben naar varianten gekeken. We hebben gekeken hoe we om kunnen gaan met de inpassing van de massa, met de volumes. Er zijn tientallen

aanpassingen gedaan. Met liefde neem ik daar een keer mee doorheen. Dan kunt u stap voor stap zien wat we allemaal gedaan hebben en hoe we dat zo zorgvuldig mogelijk hebben proberen in te passen. De avond die wij meemaakten, waren ook heel veel mensen die superblij waren met dit plan, die blij waren dat er woningen kwamen, betaalbaar, nieuwe weg, veilig, ruimte voor groen, ruimte elkaar te ontmoeten, een buurtje. Participatie is mislukt, is absoluut niet terecht en doet geen recht aan alle mensen die wel aanwezig zijn geweest, die gehoord zijn, wiens inbreng is verwerkt in het plan. En dan ga ik me niet nu, omdat er een paar bezwaarmakers zitten, die terecht hun punten hebben, maar laat ik het niet afschepen van, de hele participatie is mislukt. Dan gaat u veel te kort door de bocht. En dat is niet terecht.

De voorzitter: Mevrouw Van der Linde, kunt u kort op reageren.

Mevrouw Van der Linde: Ik geloof dat ik ook even mijn tijd mag nemen nu. U heeft niet goed op zitten letten. Ik heb namelijk de hele avond ... Ik ben aan het woord nu. De hele avond heb ik niet gezegd, geen enkele keer dat de participatie mislukt is. Ik heb gezegd dat de participatie niet af is. De inwoners zijn hele tijd in het proces betrokken geweest. Wat prima is. Maar de laatste stap is niet goed gegaan. Er is toen een mededeling gedaan, we gaan van 90 naar 120 woningen. Dat is bij een aantal mensen rauw op het dak gevallen. En dat begrijp ik ook. En daarom heb ik de wethouder verzocht ... Ik denk dat er hier vanavond niemand echt helemaal tegen is. Ik heb juist gehoord dat de mensen best wel willen, maar dat de laatste stap niet helemaal goed is gegaan. En daarom heb ik aangeraden, gaat u nog een keer met die personen om tafel en neem dat laatste stukje nog even door, want ik heb hier niet gemerkt dat er echt felle tegenstanders zijn. Mensen zijn teleurgesteld in het laatste stukje. En daarnaast is het ook niet zo dat er hier vanavond alleen maar tegenstanders zijn, want ik heb tenminste één persoon gehoord die juist aangegeven heeft dat hij het helemaal met het voorstel eens is. Dank u wel.

De voorzitter: Ik wilde het hier toch bij laten, want anders ... Dank voor uw laatste reactie. En dan kom ik aan de afhandeling van dit voorstel. Hij gaat naar de raad, tenzij het presidium of het college anders beslist tussendoor. En het wordt een besprekstuk, mag ik wel concluderen. Dan wilde ik, voordat we naar het volgende agendapunt gaan, even een schorsing doen, want dan kunt u wat lawaai maken om naar huis te gaan. Ik schors de vergadering voor tien minuten.

## **5.1 Beantwoording vragen CDA De Hilt + aanvullende vragen cie Ruimte**

De voorzitter: Dames en heren, ik heropen de vergadering. Iets langer dan tien minuten schorsing. En dan gaan wij door naar het volgende agendapunt. En alvorens ik bij de eerste spreker kom, heeft zich nog een spreker aangemeld. Die had zich al bij de ambtenaar aangemeld, maar dat is niet helemaal goed doorgekomen. En ook in het begin van de vergadering had ze niet goed begrepen. Dat is mevrouw Anink. Die wil ik graag toevoegen als spreker. En dan begin ik bij de heer Willenborg.

Inspreker 7: Dank u. Beste commissieleden en aanwezigen, op 13 januari kon ik niet aanwezig zijn, maar ik heb de vergadering teruggeluisterd en het verslag gelezen. Ik ben op 6 januari op vakantie gegaan en op 26 januari teruggekomen. Toen ik thuiskwam, zag ik dat er een brief gestuurd was door de juristen van de ruimtelijke ontwikkeling. Deze brief was gedateerd 30 december 2024. Deze had volgens de regels op 3 of 4 januari 2025 bezorgd moeten worden. Waarom dit niet gebeurd is, weet ik niet. Maar als dat wel gebeurd was, dan had de heer Plaggen hier melding van gemaakt tijdens het inspreken op 13 januari. Inhoudelijk ga ik niet op de brief reageren hier. Maar ik heb wel kunnen concluderen op basis van het verslag en terugluisteren dat op dat moment de brief bij de wethouder bekend was en gebruikt heeft in de vorige vergadering. Er is veel besproken en er zijn veel vragen gesteld. Daarom wil ik u aan de hand van een aantal plaatjes, die nu worden uitgedeeld,

nog eens toelichten hoe de situatie ontstaan is en wat de feiten zijn, maar ook wat de fabels zijn die verteld worden. Ook heeft u een mail ontvangen van ons commentaar op de vergadering van 13 januari ten behoeve van de geplande raadsvergadering. Maar omdat dit onderwerp teruggehaald is naar deze commissievergadering, hebben we de mail wel gestuurd en heeft u daar kennis van kunnen nemen. Op slide 1, ik ga beginnen, want de meesten hebben nu de plaatjes al te pakken, dat is het document uit 1987 waarin de afspraken staan die we met de gemeente gemaakt hebben over de invulling van de wal. En het belangrijkste gegeven is dat de buitenzijde opnieuw ingepland wordt door de gemeente. Dat betekent dat de struiken er al 38 jaar staan en functioneel zijn voor het geluid- en gezichtsbeperking. Het is geen snippergroen, wat volgens de wethouder eens in de 5 tot 7 jaar tot op de bodem gesnoeid moet worden, om vervolgens weer uit te groeien. In die 38 jaar is er hooguit 2 of 3 keer een verticale snoeibalk langs geweest om de contouren een beetje in te perken. En zelfs toen, wat de meesten van u waarschijnlijk niet meer weten, er een tijdelijke crèche, kinderopvang stond op de locatie waar nu de woningen komen, is die wal gewoon functioneel gebleven en hebben wij geen overlast gehad van de crèche die daar 5 jaar gestaan heeft. Dan naar slide 2. Dit zijn de foto's die gebruikt zijn voor de besprekingen met de gemeente over de invulling van de wal. In het beslisvoorstel van de raad van 9 augustus 2021 staat, en dan citeer ik, "Voorgesteld wordt om de bewoners tegemoet te komen in hun wens om de huidige breedte van de wal van circa 3 meter te handhaven." Waarvan akte. U besluit als raad op 27 september 2021 om de zienswijze van Hasselaarlaan 82 gegrond te verklaren en de bestemming groenachtig Hasselaarlaan 1 tot 7 en 80 tot 86 te verbreden naar 3 meter. Dan vraag ik u, op basis van deze besluiten en de plaatjes, om een idee te vormen hoe de wal er vandaag de dag zou moeten uitzien? Wat ons betreft is dat duidelijk, de wal, zoals hij toen was, gefatsoeneerd en teruggebracht over de volle lengte tot een breedte van 3 meter en tot een hoogte van 5 meter. Vervolgens gaan we naar slide 3, toen en nu. Een foto van de situatie van 2021 en de huidige situatie. En het zal voor eenieder duidelijk zijn dat hier iets faliekant fout gegaan is. De wethouder stelt dat de beplanting snippergroen is, wat regelmatig tot de bodem gesnoeid moet worden. En dit zou recentelijk door de gemeente gedaan zijn. Dit is een fabel. De wal is door de huidige bewoners gesnoeid. We hebben dit gemeld bij de wethouder. En op 9 augustus was er een grondverzetmachine bezig. En we hebben direct contact opgenomen met de wethouder om na te gaan wat er nog te redden was. Binnen een uur, en dat pleit voor hem, was hij aanwezig en heeft de situatie aan beide kanten van de wal bekeken en gefotografeerd. Volgens mij was dit ook voor hem de eerste keer dat hij zelf zag wat er aan de hand was. Met de wethouder en [REDACTED] is op 10 maart 2021 in de voorfase overleg geweest over alternatieven in de vorm van bijvoorbeeld rozenbottelstruiken, hederas of vlinderstruiken, maar die werden niet hoog genoeg. Waarom wordt er nu stellig beweerd dat het snoeien regelmatig zou moeten gebeuren en is dit toentertijd niet benoemd in het overleg? Volgens ons, omdat het geen snippergroen is wat er al 38 jaar staat. Dan gaan we naar slide 4, het raadsbesluit en het bestemmingsplan. Dit zijn 2 plaatjes uit het beslisvoorstel raad Eemnes van 9 augustus 2021. Hier is duidelijk te zien dat de woningen kleiner zijn geworden ten behoeve van de wal en het onderhoudspad. Dit pad is geen openbaar pad, maar is bedoeld om de hoge struiken van de wal mechanisch te kunnen snoeien. Dit is vastgelegd in de mail van 20 mei 2021 met de tekst, en ik citeer, "Wel is het nodig om achter de nieuwe 4 woningen een pad aan te leggen van 1,2 meter breed ten behoeve van het onderhoud aan de groenwal." U heeft een besluit genomen over de uitvoering van dat bestemmingsplan. En dan mag je ervan uitgaan dat als dat besluit genomen is de implementatie ook conform het besluit gerealiseerd wordt. En dat betekent dat het pad voor het onderhoud in stand houden van de wal nodig is met een hoogte van 5 meter. Vervolgens gaan we naar slide 5, bestemmingsplan versus kadaster. De linkerfoto is van het Omgevingsloket met de zoekopdracht Hasselaarlaan 1D, welke we vorige week gemaakt hebben. De rechterfoto is een recente kadastrale kaart van de geluidswal van 3 meter breed. En hoe de discrepantie tussen 2 instanties te verklaren is, blijft een raadsel. Er moeten bewuste besluiten genomen zijn om dit te realiseren. Wie er verantwoordelijk is, weet ik niet, maar ik denk dat u hier ook wel uw bedenkingen over heeft. Want hoe kan het zijn dat er 2 instanties met 2 verschillende uitgangspunten

werken? De 1, zoals het Kadaster en de ander, zoals in het bestemmingsplan. Het feit dat er warmtepompen geplaatst zijn op de gemeentegrond, zoals de wethouder dit aangeeft, is geen fout van de gemeente, maar van Van Wijnen. Zij hadden de pompen neer moeten zetten op de plaats waar ze oorspronkelijk gepland waren. En om dan zomaar een stuk grond weg te geven, slaat nergens op. Het feit dat de woningen kleine achtertuinen zouden hebben, was duidelijk te zien op het bestemmingsplan en de verkoopdocumentatie. De nieuwe bewoners moeten zich dat gerealiseerd hebben. Een tuin van 3 tot 4 meter diep is klein. En dat moge duidelijk zijn. Een pad vonden de bewoners echter dicht op hun woning komen. En dat vonden wij, aldus de wethouder, een redelijk argument om dit niet te doen. Maar op 20 mei 2021 stelt dezelfde wethouder dat er een goed pad nodig is voor het onderhoud. Verder stelt hij dat het hun grond is. Maar hoe ze daar aangekomen zijn, zonder dat u als raad en wij als belanghebbenden daarbij betrokken zijn, omdat het een wijziging bestemmingsplan betreft, is en blijft een raadsel. We hebben afspraken gemaakt over de functionaliteit van de wal ten aanzien van geluid- en gezichtsbeperking, op basis waarvan wij besloten hebben om af te zien van het starten van een bezwaarprocedure, die waarschijnlijk tot aan de Raad van State had moeten worden uitgevochten. En dan hadden de woningen er waarschijnlijk nu nog niet gestaan. In de mail van 26 januari heeft u een foto gezien van de huidige situatie. Daarop is duidelijk te zien dat de nieuwe bewoners de wal geannexeerd hebben en de schutting als erfgrans beschouwen. Als dit zo blijft, dan heeft men bezit genomen van een stuk gemeentegrond waar ze over 10 jaar, op basis van verjaring, kunnen claimen dat het hun eigendom is. Ik hoop dat u dit ook mee wil nemen in uw beredeneringen. U heeft in 2021 besloten hoe de wal eruit had moeten zien. De wal is van de gemeente en dus van u. Aan u dan ook de vraag of u wil besluiten hoe volgend jaar de wal eruit moet zien en te zorgen dat dit gerealiseerd gaat worden. Want de wethouder stelt dat volgens hem alles is gerealiseerd zoals afgesproken. En daarmee bevestigt hij verantwoordelijk te zijn voor een aantal zaken. Er is meer grond verkocht dan wat er in het bestemmingsplan staat. De warmtepompen staan niet juist en een stuk grond is extra weggegeven om de pompen op de juiste plaats te zetten. Als de bewoners klagen over de kleine tuin, dan wordt er besloten om het onderhoudspad, waarvan de noodzaak zelf in maart 2020 is vastgesteld, niet aan te leggen en de grond te schenken aan de bewoners. De wethouder staat toe dat de bewoners zelf mogen snoeien, waardoor de verplichting niet meer bij de gemeente ligt. Er wordt geaccepteerd dat de bewoners de wal in bezit nemen, zodat ze deze over 10 jaar als eigendom mogen beschouwen. En als laatste, wij zijn al een half jaar bezig zonder een inhoudelijke reactie op onze opmerkingen. En de eerste problemen hebben we aangekaart in augustus vorig jaar. En tot op dit moment is er nog steeds geen formeel antwoord over waar we staan en waar we naartoe gaan. Ik dank u voor de aandacht. En mocht u nog vragen hebben, dan hoor ik die graag.

De voorzitter: Dank u wel, heer Willenborg. Ik kijk even de commissie rond of er aanvullende vragen zijn? Begin ik aan die kant. Ik zie de heer van den Brink.

De heer Van den Brink: Mijnheer Willenborg, even los van hoe dit allemaal gegaan is. Wat zou u veranderd willen hebben aan de situatie, zoals die nu is, zodat u tevreden bent, om het zo maar te zeggen? Wat zou er moeten veranderen?

Inspreker 7: Herplant. Alles wat gesloopt is, dat is weggehaald. Er stond een wal van 5 meter hoog, 3 meter breed. Daar is ruimte voor. Er is alleen zoveel weggehaald dat die functionaliteit van die wal, gezichts- en geluidbeperking er niet meer is. En door herplant op de juiste manier te doen met de juiste begroeiing, zijn wij tevreden.

De heer Van den Brink: Stond er vroeger groenblijvende beplanting of was het allemaal ...

Inspreker 7: Dit was allemaal groen. Het is allemaal weggehaald. Als u kijkt op uw foto, moet ik even kijken, dat is ... Ik heb de foto's hier zelf niet. Ik denk foto drie. Dan ziet u daar het oude stukje en het nieuwe stukje aan elkaar geplakt. Dat zijn twee foto's aan elkaar. Het achterste gedeelte is de wal, zoals die was. En het rechtergedeelte is, zoals die er nu uitziet.

De heer Van den Brink: Maar de ene foto is in de zomer gemaakt, toen het blad aan de bomen zat, en de andere in de winter.

Inspreker 7: Nee, u ziet het staan, de wal in 2020 en de wal in 2025.

De heer Van den Brink: Begrijp ik.

Inspreker 7: En dat zijn dezelfde woningen waar u nu op zit te kijken.

De heer Van den Brink: Begrijp ik. Dank u wel.

De voorzitter: Aan die kant nog aanvullende vragen voor de heer Willenborg? Nee. De heer Kouwenhoven.

De heer Kouwenhoven: Dank u wel. U refereerde aan een mail die na 13 januari gestuurd was aan de raad. Welke mail gaat dat over?

Inspreker 7: Even kijken.

De heer Kouwenhoven: Want ik moet u eerlijk zeggen dat ik die niet voor de geest heb.

Inspreker 7: Volgens mij is hij wel verstuurd naar de ...

De heer Kouwenhoven: Voorzitter, ik heb begrepen dat deze in het presidium aan de orde is geweest, maar hij zit inderdaad niet bij de stukken.

De voorzitter: Klopt, staat niet bij de stukken. Ik weet niet of die naar het presidium gestuurd is. Ik weet dat de heer Willenborg naar in ieder geval een aantal raadsleden, wellicht de fractievoorzitters, de mail heeft gestuurd.

Inspreker 7: Dat klopt.

De voorzitter: Ik weet dat de heer Willenborg bij de griffier heeft gevraagd of hij bij de raad kon inspreken, want aanvankelijk is dit in de vorige vergadering ook behandeld. En toen hebben we afgeconcludeerd dat de schriftelijke vragen op de agenda zouden komen van de raad. Toen heb ik heel nadrukkelijk als voorzitter gezegd dat op schriftelijke vragen niet nog een discussie kan komen, maar aanvullende vragen en dat er ook geen inspraak mogelijk is. En toen heeft, op voorstel van deze voorzitter, in het presidium verzocht om het nog een keer te agenderen, zodat de heer Willenborg kon inspreken. En zo is het proces verlopen.

Inspreker 7: Zo is het gegaan. Klopt.

De voorzitter: En of die mail echt bij het presidium heeft gezeten, dat durf ik niet te zeggen. Ik zie de heer Van Schaik.

De heer Van Schaik: De mail is ontvangen op maandag of dinsdag voor het presidium. En de griffier heeft het naar alle raadsleden toegestuurd. En hij is op het presidium ook besproken. En daarom is het besluit genomen, zoals u zei, om het nogmaals ter bespreking te brengen.

De voorzitter: Dat klopt.

De heer Van Schaik: Hij zit nu niet bij de stukken. Dat blijkt nu.

De voorzitter: Dat is antwoord op uw vraag, de heer Kouwenhoven? Dan dank ik u voor uw inspraak. En dan ga ik naar de volgende. Dat is, moet ik even spieken naar de naam, mevrouw Anink, als ik het goed zeg? Op talk.

Inspreker 8: Prima.

De voorzitter: Gaat uw gang, mevrouw.

Inspreker 8: Prima. Ik wilde alleen even doorgeven dat wij met zijn vieren ontzettend prettig wonen daar op de Hasselaarlaan. En dat dat hele stuk van die wal verzonnen is, want wij willen die wal er helemaal niet bij. Onze grond loopt tot en met die warmtepomp. En wat erachter zit, dat is van de gemeente. We moeten daar een halve meter minstens tussen laten, zodat ze erbij kunnen als er ooit eens een keer gesnoeid gaat worden. Dat is eigenlijk het enige wat ik te zeggen heb. Wij wonen daar prima. We hebben de tuin leuk ingericht, met planten aan de voorkant. U kunt ook gewoon eens komen kijken. We hebben een '...' tuin, zoals u weet. Een van de weinige in Eemnes. Ik denk de enige. En ze noemen ons zelfs het Knarrenhof. Dat vind ik helemaal prima. Maar wij hebben dat zelf gedaan. En is ook onze bedoeling om het groen te houden, zoveel mogelijk, en een tuin te laten zijn. We hebben er al de nodige planten en dingen in gezet. Straks in het voorjaar, ik zou zeggen, kom kijken.

De voorzitter: Dank voor uw ... Misschien heb ik nog ... Als u even blijft zitten, want misschien dat er vanuit de commissie ook vragen zijn. Wellicht wel, wellicht niet. Ik kijk die kant. De heer Seldenrijk.

De heer Seldenrijk: Het gaat met name over de beantwoording van het college op onze vragen. Daarin geeft het college aan, wij hebben ermee ingestemd, met het pad door de tuin heen. Dat de bewoners het pad niet aanleggen, kunnen we ons ook goed voorstellen. Daarmee geeft eigenlijk het college aan, u heeft besloten om dat pad niet aan te leggen.

Inspreker 8: Wij hebben dat niet besloten.

De heer Seldenrijk: En wie heeft het dan wel besloten?

Inspreker 8: Het was niet meer mogelijk. De pompen zijn een halve meter te ver naar achteren doorgezet, waardoor het pad niet meer ontstaan kon. En dan zou dat een stuk van de wal af moeten halen. Dat was niet de bedoeling. Wij hebben niet besloten dat dat pad er niet meer komt. Er is gewoon geen plek voor.

De heer Seldenrijk: Volgens mij, zoals het nu in de stukken stond, door de laatste architect is toen die tekening gemaakt, zou het pad ervoor komen in plaats van achter de waterpomp. Maar zo stond het natuurlijk wel in het bestemmingsplan, wat wij hebben geaccordeerd eigenlijk hier in de raad. Stond het wel in. En dat is natuurlijk net ook het pijnpunt waar het hier om draait. Afgezien van de wal met de herplant of de beplanting is dat natuurlijk wel het pijnpunt wat in de buurt natuurlijk speelt. Voor ons is het wel natuurlijk van belang, hoe is dat proces precies gelopen? Wie is daarvoor aansprakelijk en hoe gaan we dat oplossen met zijn allen?

De voorzitter: Maar mijnheer Seldenrijk, dat zijn misschien prachtige vragen zo meteen voor aan de wethouder.

De heer Seldenrijk: Klopt. Maar daarom was mijn vraag natuurlijk ook richting de inspreker, wie heeft dat besloten?

De voorzitter: We hebben gehoord, zij niet.

De heer Seldenrijk: Precies.

Inspreker 8: Klaar?

De voorzitter: Ik maak het rondje even af.

Inspreker 8: Er komen nog meer vragen.

De voorzitter: De heer Kouwenhoven.

De heer Kouwenhoven: Dank u wel, voorzitter. Er wordt gerefereerd aan dat er gesnoeid is. Is dat in opdracht van u gedaan of van de bewoners of is dat in opdracht gedaan van ...

Inspreker 8: Wij hebben dat zelf gedaan. En dat hebben we met mijnheer [REDACTED] afgesproken. Want alle takken die over de waterpomp of op de warmtepomp heen hangen, dat moet weg. We moeten die ruimte eromheen vrijhouden. Daar zijn we zelf verantwoordelijk voor. We moesten alles wat eroverheen hing sowieso wegwillenborg. Daarbij hebben we ontegelijk veel oud hout ook weggehaald. En je zal straks in het voorjaar zien hoe prachtig die bomen weer gaan uitlopen.

De heer Kouwenhoven: Dank u wel.

De voorzitter: Dan zag ik de heer Defferding. Stiekem toch nog een vraagje?

De heer Defferding: Ja. Het ging heel snel aan deze kant. Maar dank u wel. Ik hoorde u zeggen, er is gevraagd om achter de warmtepompen nog een halve meter vrij te houden, zodat de gemeente daar onderhoud kan plegen. Hoe gaat die gemeente daar komen? Want vanaf één kant zie ik daar een schutting staan. En de andere kant volgens mij ook.

Inspreker 8: De gemeente kan langs de schuurtjes zo naar achteren doorlopen.

De heer Defferding: De schuurtjes?

Inspreker 8: Er staan schuurtjes naast die vier woningen.

De heer Defferding: Aan de rechterzijkant.

De voorzitter: Aan de rechterkant.

Inspreker 8: En aan de rechterkant. Daar kan hij zo de tuin in.

De heer Defferding: Helder. Dank u wel.

De voorzitter: Dan dank ik u voor uw inspraak.

Inspreker 8: Dank u wel.

De voorzitter: En dan begin ik bij het CDA. Wie van de heren mag ik het woord geven? De heer Seldenrijk.

De heer Seldenrijk: Dank u wel, voorzitter. Het CDA had op 6 januari schriftelijke vragen gesteld, in navolging van de vorig jaar gestelde technische vragen. Nu staat er echter boven de beantwoording technische vragen. Graag een correctie dat dit inderdaad schriftelijke vragen zijn. Het hele proces is niet netjes verlopen. Wellicht hebben meerderen hier steken laten vallen, zowel in de communicatie als nakomen van wat is afgesproken. De controle op de realisatiestadia tijdens de bouw en voor oplevering had naar onze mening beter gekund, zeker omdat er afspraken waren gemaakt met aangrenzende bewoners. Had men hier een betere controle op gehad, dan hadden we tijdig een consultering gedaan en/of bijgestuurd kunnen worden. Maar goed, nu naar de antwoorden op onze vragen. Want uiteindelijk, dat staat tot op de agenda. Allereerst bedankt voor hier en daar heldere antwoorden. Maar toch missen we hier en daar nog wat. Bijvoorbeeld bij vraag 2. Het antwoord van het college is, we hebben ermee ingestemd met het pad door de tuin heen. Dat de bewoners het pad niet aanleggen, kunnen we ons ook goed voorstellen. En we hebben net gehoord dat de bewoners hier dit niet zelf hebben besloten. Wie heeft het dan wel besloten? We krijgen steeds meer vragen erbij. Maar goed, als we hiernaar kijken, zetten we nu de deur open naar het feit dat iedereen met gedeelte achterommetjes gezamenlijk kunnen besluiten om deze af te sluiten? Of als de hele straat besluit, laten we met zijn allen een dakkapel erop zetten, dan is het college hiermee content. Wat betekent dit voor de jurisprudentie? Op moment dat, zoals u het antwoord geeft, vanuit het college vandaan, hebben de bewoners er gezamenlijk besloten om dat pad niet aan te leggen. We hebben toch een bestemmingsplan opgesteld. Uiteindelijk we hebben een raadsbesluit hier gehad. En dat hebben wij zo vastgesteld. Ik snap eerlijk gezegd niet het antwoord van het college. En wat ons betreft wordt het pad gewoon gerealiseerd conform de afspraken. Het is te makkelijk en ruikt naar een vorm van ondermijning om nu te zeggen, we vinden het wel prima zo. Wat ons wat ons betreft komt het college met een duidelijke richting, handhaven en het pad wordt aangelegd of de eigenaren verzoek om een vergunning aan te vragen om de situatie te legaliseren, zoals het nu is, of het college komt met een nieuw voorstel naar ons terug. Maar alleen de woorden, we kunnen het ons goed voorstellen, is niet voldoende in deze. En natuurlijk, we hebben ook nog de woorden van de inspraak gehoord over die herplant van die wal. Inderdaad, die plaatjes natuurlijk als je die kijkt met die slides die meegeleverd zijn, de wal in 2020 en de wal in 2025. Hoe is het precies verlopen? Want dat zit natuurlijk echt ... Het is echt inderdaad helemaal kaal gemaakt. En hoe gaat het college nu er voor zorgen dat het conform de afspraak uit het verleden weer zo gedaan wordt? Wat ons betreft vragen we toch aan het college wat hun insteek is in dit hele proces. Want dat blijkt nog steeds niet uit de antwoorden die wij van het college hebben gehad. Wij willen gewoon weten, gaat het college hier handhaven? Komen ze met een nieuw voorstel om dit op te lossen? Maar we willen toch meer duidelijkheid krijgen nu van wat nu eigenlijk de stand van zaken is, hoe het college er op dit moment tegenaan kijkt? Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel. Dan ga ik over naar de heer Kouwenhoven van DorpsBelang.

De heer Kouwenhoven: Ik denk, u draait de andere kant op. Dank u wel, voorzitter. Kijk, wat ons betreft staat buiten kijf dat dit hele proces niet gelopen is, zoals het zou moeten lopen en er erg veel haken en ogen aan zitten. En de beantwoording met de vorige vergadering van de wethouders dat het pad, wat normaal gesproken achter de percelen zit, eigendom is van de bewoners. Maar, hoe noem je dat, dat het onderhoud daarvoor voor alle bewoners is, begrijp ik wel. Alleen dat weet je van tevoren ook. En ook volgens mij in een goede communicatie met de buurt is daar best duidelijk te maken hoe dat normaal gesproken zit. En niet

achteraf dat op die manier te melden. Ik denk dat op heel veel momenten er fouten gemaakt zijn. En ook door de ontwikkelaar of, hoe heet het, om die warmtepompen een halve meter naar achteren te zetten. Te ver, waardoor een pad weer niet mogelijk is. Het verdient allemaal niet de schoonheidsprijs. Denk ik wel dat als er eens een keer een goed gesprek plaatsvindt tussen de beide burens of de beide buurten, laat ik het maar zo zeggen, dat de oplossing helemaal niet zo heel ver weg hoeft te liggen. Neemt niet weg dat het wel volgens de regels moet gebeuren, wat mijn buurman al gezegd heeft. Ik ben wel benieuwd naar die antwoorden van de wethouder.

De voorzitter: Mevrouw Van der Linde.

Mevrouw Van der Linde: Ik moet eerlijkheidshalve zeggen dat ik het spoor een beetje bijster ben in dit verhaal. Een ding is wel duidelijk, het is niet gegaan, zoals het hoort te gaan. En graag wil ik eigenlijk nu horen wat er als oplossing wordt voorgesteld. Dat is eigenlijk de belangrijkste vraag, om in ieder geval de bewoners allemaal weer prettig te kunnen laten wonen. Het is ook niet fijn om in een buurt te komen wonen waar je achterburen denken, help, wat gebeurt er? Laten we vooral zien dat we dit oplossen. En ik denk, een herplantingsplicht, in ieder geval deels zijn er mogelijkheden, als ik zo naar de foto's kijk, om daar een iets groener geheel nog van te maken dan het nu is. Ik ben benieuwd wat uw voorstellen daarover zijn. En verder wil ik eigenlijk toch eens voorstellen dat we dit nader gaan bestuderen. En ik wil niet meteen het woord Rekenkamer in de mond nemen, maar ik denk wel dat het goed is dat we heel goed uitzoeken hoe dit heeft kunnen gebeuren, zodat we in ieder geval kunnen voorkomen dat het in de toekomst nog een keer gebeurt. Want het is niet de eerste keer dat er binnen de gemeente ergens iets niet helemaal goed in de bestemmingsplannen staat. Dat moeten we echt zien te gaan voorkomen. En ook dat wij weten van de informatie die wij hier in de raad voorgeschiedt krijgen, dat die ook klopt. Misschien moet er toch een keer in vierogenprincipe toegepast gaan worden om dit soort situaties te kunnen voorkomen. Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel. De heer Van den Brink.

De heer Van den Brink: Ook een beetje in reactie op wat mevrouw Van der Linde zei. Het staat niet verkeerd in het bestemmingsplan. De aannemer heeft iets verkeerd gedaan. Die heeft die warmtepompen gewoon een stukje te ver naar achteren neergezet. Wel op de grond die die mensen ook gekocht hebben. En als ik de heer Willenborg goed begrijp, zou hij al blij zijn als die groenwal een beetje hersteld wordt. En als je daar wat groenblijvende struiken zou tussen planten, geschikte struiken, en de rekening zou sturen naar de aannemer die de verwarmingspompen verkeerd heeft neergezet, dan denk ik dat je het probleem nu in ieder geval oplost. Even los van hoe dat allemaal gegaan is en het feit dat er ook niet adequaat gereageerd is door de gemeente. Dat zie ik daar even los van. Maar volgens mij ligt er een oplossing in overleg met de aanwonenden in het verschiet. Dank u.

De voorzitter: En dan als laatste, mevrouw Wiering.

Mevrouw Wiering: Dank u wel, voorzitter. Het mag duidelijk zijn dat een en ander behoorlijk knullig is verlopen, waar eigenlijk de bewoners zowel van de nieuwe woningen als aan de Hasselaarlaan part noch deel hebben en schuld hebben. Maar de gemeente is denk ik behoorlijk in gebreke gebleven door dit zo lang te laten lopen en niet met een oplossing te komen. Te hopen is dat die oplossing nu wel heel snel komt.

De voorzitter: Dank u wel. En dan gaan we over naar beantwoording van de heer Reijn.

De heer Reijn: Mea culpa, mea culpa, mea maxima culpa, heb ik geleerd. Ik zeg het nog maar eens, want ik doe alles fout, geloof ik, vanavond. Ik heb de vorige keer mijn verontschuldiging al aangeboden, dat een aantal dingen met de mail niet goed zijn gegaan. Maar om alles naar de gemeente te verwijten, dat gaat me veel te ver. We hebben afspraken gemaakt met de bewoners. Afspraken over het behoud van de groenwal. De groenwal staat er. De groenwal wordt onderhouden, blijft onderhouden door de gemeente. En het is wat lastiger nu dat pad er niet is. Dat is de afspraak en daar houden we ons aan. En we hebben eerder aangegeven, als we wat open plekken, wat plantjes ertussen wilden zetten, wat struiken ertussen wilden zetten, geen probleem, zetten we er zo tussen. We hebben geprobeerd een gesprek te arrangeren met de bewoners van de Hasselaarlaan en de nieuwe bewoners. Daar hebben van de Hasselaarlaan bewoners gezegd, daar hebben wij geen behoefte aan. Dat kan. Dat mag. Ik heb geprobeerd te achterhalen, wie is er aan het snoeien geweest? Ik ben daar zelf in augustus wezen kijken. Ik heb daar aangetroffen een hovenier die net wegging en een groenwal die aardig geknipt was. Maar als ik terugga, en daar ben ik nog niet helemaal achter ... Kijk, dat de bewoners daar ... Dat overhangende takken over een tuin groeien, dat mag iedereen. Maar hier is meer gesnoeid. Ik neem aan, maar daar ben ik nog niet achter, is dat bij het inrichten als bouwplaats dat de aannemer daar behoorlijk aan het snoeien is geweest. En dat wordt temeer duidelijk, omdat wij foto's hebben gekregen van de nieuwe bewoners, zoals zij hun perceel aangetroffen hebben. En dan ziet u dat de houtstobben al 20 centimeter boven de grond zitten. En die zijn niet gisteren gekapt. Dat is veel eerder gebeurd. Dat even voor de duidelijkheid. En als er morgen plantjes tussen gezet moeten worden of struikjes die weer, weet ik wat, groeien, prima, zetten we ertussen. Ik denk dat het ook plezierig is voor de nieuwe bewoners, want die kijken dan ook weer tegen een mooie wal aan. Dat wat betreft de wal. Wat dat betreft, ik heb het de vorige keer ook gezegd, ik knip het in tweeën, de groenwal en de achtertuin. En de groenwal hebben we afspraken over gemaakt, zijn we nagekomen en blijven we ook nakomen. De heer Willenborg zegt dat ik het snippergroen heb genoemd. Dat is niet zo. Ik heb het bosplantsoen genoemd. Is geen benaming die ik zelf bedacht heb. Ik hoor het ook van de groenjongens. En de groenjongens vertellen mij ook, dat moet je een keer drie, vier, vijf jaar een keertje snoeien. En dan ga je echt flink naar beneden toe. En dan groeit het heel snel weer op. Waar zijn de fouten gemaakt? Er zijn wel fouten gemaakt door de gemeente. Bij een van de tekeningen die wij hebben gezien bij de inrichting, daar stonden de warmtepompen getekend op de grond van het bosplantsoen. Dat kon natuurlijk niet, want dan staan die warmtepompen op gemeentegrond. Dat kon niet. Daar moest een oplossing voor gezocht worden. En daar is de oplossing voor gezocht om ze wat terug te plaatsen op het beoogde pad. Het CDA had het erover, hoe is het met dat pad wat er aan zou leggen? Als u de illustraties nog van de groenarchitect, de landschapsarchitect herinnert, die had achter de nieuwe woningen een gezamenlijke tuin bedacht met een meanderend pad er doorheen. Daar is later van gezegd, dat is niet zo handig om dit pad er zo doorheen te leggen. Dat pad is niet aangelegd. Het onderhoudspad is niet aangelegd, maar ook het pad door die tuinen heen is niet aangelegd. Op een andere manier hebben de mensen dat nu geregeld, zoals ze graag de tuin willen inrichten. Zit er dan een fout in het bestemmingsplan? Ik heb het bestemmingsplan nog even nagekeken. Ik zie dat meanderende pad er niet in. Dat is een inrichtingskwestie geweest. Is er meer grond verkocht dan afgesproken? Wie heeft zijn zakken gevuld? Niemand, want we hebben grond verkocht aan Van Wijnen. Ik heb dat u de vorige keer ook verteld. En wij verkopen altijd het achterpad mee. En dat stuk grond, inclusief het achterpad, is weer aan de nieuwe bewoners verkocht. Zo gaan die dingen. Zijn er fouten gemaakt? Ja, er zijn fouten gemaakt, omdat er op een gegeven moment oplossingen gezocht moesten worden. Er konden geen warmtepompen in die groenwal staan, want wij moeten die groenwal onderhouden. Daar moeten we geen warmtepompen tussen hebben. Er is naar een oplossing gezocht, hoe kunnen we dat op een goede manier voor elkaar krijgen? En als u zegt, hoe gaan we het oplossen? Ik ben bereid tot elk gesprek en elk kopje koffie drinken ook hier weer. En dan zal ik een tuingids meenemen waar men mag uitzoeken welke struiken snelgroeiend zijn en ertussen kunnen komen. En dan zorgen we dat die in het plantseizoen, en dat is het nog net een beetje, geplaatst worden. Niks aan de hand.

Dan gaan we het gewoon regelen. Geen enkel probleem. En dat is eerder aangeboden, maar ik doe het nogmaals. Van harte bereid naartoe te gaan, van harte bereid kop koffie te drinken, hoeft geen koekje bij. En dan gaan we kijken wat er beplant kan worden. En ik mailde u ook maar even dat we in de allereerste gesprekken met de bewoners van de Hasselaarlaan ook meegedacht hebben. We hebben een aantal ontwerpen indertijd laten maken. Helemaal nieuw met hoog om de krentenbomen en weet ik wat allemaal. Dat wilde men niet. Men wilde een bosplantsoen. Prima. Dan blijft dat zo. Daar houden we ons aan. En dat blijven we gewoon doen. Zo staat het ervoor. Ik kan er niks anders van maken.

De voorzitter: Dank u wel. Dan ga ik toch nog een tweede rondje doen. Het CDA.

De heer Seldenrijk: Dank u wel, voorzitter. Onze vraag ging natuurlijk niet over het meanderend pad. Dat ging over het openbaar pad dat achterlangs kwam, zoals ook in het raadsbesluit staat vermeld met het kaartje erbij. Dat staat ook duidelijk ingetekend, wat dat betreft. Daar gingen onze vragen over. In uw antwoorden gaf u ook aan dat de bewoners hebben gekozen om het pad niet aan te leggen. Dat was volkomen onjuist. Om dat over het openbaar pad ... Dat was een misverstand. U gaat over een meanderend pad. En dat klopt, dat is aan de bewoners zelf, want daar ga ik niet over, om zo maar te zeggen, hoe zij dat stukje openbare ... Of tenminste, hun tuin inrichten. Daar ga ik niet over. Maar wel over het openbaar pad, want die staat natuurlijk in het raadsbesluit. Daar zit bij ons ook met name natuurlijk het pijnpunt, dat echt de aannemer in feite, niet de bewoner, maar de aannemer dat stuk eigenlijk verkeerd heeft aangelegd daarin. Die warmtepompen zijn te ver naar achter gekomen, enzovoort. Daar zit een punt. En dat is ook een beetje in de vraag. Nu lijkt het net of de bewoners, of in ieder geval de huidige bewoners dat hebben gekozen. En dat is natuurlijk niet juist. Die moeten hier niet op aangekeken worden, laat ik dat vooropstellen. Maar goed, het is natuurlijk wel een heel lastig punt. Kijk, dat die groenwal in zijn glorie wordt hersteld, laat ik het maar even zo formuleren, ik denk dat het belangrijkste punt is in deze. Maar we vinden het nog steeds lastig, zoals het nu ook in het raadsbesluit staat. Dat moet toch ergens aangepast worden. En ik weet niet hoe het precies in het bestemmingsplan nu staat, maar er staat natuurlijk nu een stuk openbaar gebied, wat feitelijk niet meer zo is op dit moment. Dat is even lastig in deze. Daar moet de wethouder maar goed naar kijken. Maar goed, het is wel een lering natuurlijk voor de toekomst. Om het moment dat we dit soort zaken doen met een achterommetje, we gaan straks met een hele grote woonwijk aan de gang, vind ik wel dat dit soort zaken ... Hoe gaan we hiermee om? Want dit kan geen tweede keer natuurlijk gebeuren. Want anders heb je inderdaad jurisprudentie en dan kan iedereen zijn achterommetje wel dichtgooien op het moment dat hij denkt, we zijn met de burens het met elkaar eens en laten we het maar dichtgooien. Dat moeten we met elkaar niet willen. Ik vind het wel van belang dat hier een duidelijke richting in komt en een duidelijk antwoord op komt hoe we zaken vastleggen en in de toekomst hiernaar kijken. Dank u wel.

De voorzitter: DorpsBelang nog.

De heer Kouwenhoven: Dank u wel, voorzitter. Ik sluit me daarbij aan. De enige vraag die ik eigenlijk nog wel heb, ik begrijp er nu uit dat de bewoners hier niet debat aan zijn geweest, aan de kaalslag die er heeft plaatsgevonden. Maar waarschijnlijk de aannemer die daar toch huisgehouden heeft, laat ik het maar zo zeggen. Heeft dat nog gevolgen voor de aannemer zelf? Ik bedoel, ik vind het niet normaal dat de aannemer daar op die manier mee omgaat, met openbare groen. Heeft dat voor de rest nog gevolgen of wordt de rekening bij hun neergelegd? Of hoe gaan we daarmee om? Want ik bedoel, deze aannemer doet wel vaker wat voor de gemeente. Ik ben er wel benieuwd aan.

De voorzitter: VVD niet. PvdA niet. Nog een paar vraagjes, heer Reijn.

De heer Reijn: Even op de laatste. Ik zei al, ik weet het niet zeker of dat gedaan is door de aannemer bij het bouwklaar maken daar. Ik weet niet of dat noodzakelijk was voor machines die daar allemaal mee aan de gang gaan. Het staat wel op de agenda om een keer met hen te bespreken. Was dit echt noodzakelijk? En misschien is we wel overleg met groen geweest. Ik weet het niet. Maar ik ben dat nog aan het uitzoeken. Maar soms duren dingen wat langer dan iedereen graag wil. Maar dan wil ik het ook zeker weten. CDA. Ik denk dat het een goed punt is. Ik denk dat u zo meteen in de regels voor de nieuwe omgevingsplannen de openbaarheid van dit soort paden ... Ik heb de vorige keer ook gezegd, ik weet eigenlijk niet meer zeker of het in het bestemmingsplan als openbaar gebied is geweest. Ik weet wel dat ik gezegd heb, makkelijk om de kinderen daar af te zetten, want die kunnen achter de huizen dan zo meteen over dat speelterrein naar de scholen toe.

De heer Seldenrijk: Want in het bestemmingsplan wat wij hebben, of tenminste in het raadsbesluit staat die tekening namelijk wel erin. En in het bestemmingsplan zie ik dat niet echt terug. Vandaar, het is even ...

De heer Reijn: Ik zie het in het bestemmingsplan ook niet terug.

De heer Seldenrijk: Dat is even de discrepantie waar ik mee zit.

De heer Reijn: Maar we gaan er even naar kijken. En we hebben altijd een aantal dingen die eens wat afwijken met het bestemmingsplan. En dan op een gegeven moment, als je een nieuwe gaat maken, dan corrigeer je dat in een keer weer.

De voorzitter: Dan nog het laatste woord aan de heer Willenborg en, als er behoefte aan is, nog aan mevrouw Anink. Maar ik wil u wel meegeven dat hier niet zoveel tijd voor is als in de eerste termijn qua inspraak. Want ik zag u druk schrijven.

Inspreker 7: Nee hoor. Kijk, ik heb aangegeven, fabels en feiten. Dat is een paar keer gezegd. En er is ook gesuggereerd dat wij met de nieuwe bewoners in gesprek hadden moeten gaan. Dat zouden we best willen, maar bij die uitnodiging wordt er gelijk gezegd door de heer [REDACTED], ik wil geen scheidsrechter zijn in deze. Kijk, en als u nu puur bekijkt wat de situatie is, dan is de wal van de gemeente. Wie bepaalt er wat er op de wal moet komen te staan? Dat is de gemeente. U heeft in een raadsbesluit vastgesteld hoe dat eruit komt zien. De wal blijft zoals hij is. Dat zijn een aantal duidelijke uitgangspunten. En daarom willen wij niet met de nieuwe bewoners in overleg gaan, omdat je zegt, het is eigendom van de gemeente en die moet ervoor zorgen dat datgene wat ze in 2021 besloten hebben, jullie als raadsleden, dat dat zo uitgevoerd gaat worden. En dan kunnen we met allerlei verhalen komen. En het is dat en het is dat en het is dat. Maar de basis is heel simpel, oorzaak en gevolg. En we kijken nu naar de gevolgen. Dat kunnen we allemaal zien. De oorzaak willen we niet eens weten. Maar we weten wel wat het uitgangspunt geweest is. Dat was de wal, zoals hij er in 2021 uitzag. Mooie foto's. Die zou gesnoeid worden, teruggebracht worden. En alle alternatieven, en dat geeft de heer Reijn ook duidelijk aan, daar is over gesproken, maar er was geen alternatief beschikbaar. En er is toen in die besprekingen niet aangegeven dat die wal om de vijf jaar teruggebracht zou moeten worden. Daarom begrijp ik nog steeds de discussie niet. Hij is wat mij betreft zo simpel als maar kan. Jullie, raadsleden, zijn eigendom van die wal. Jullie hebben gezegd hoe hij eruit zou moeten zien. Aan jullie om te bepalen hoe hij eruit gaat zien. En niet aan ons. En dan willen we er misschien wel aan bijdragen, maar dan zeker niet twee partijen tegenover elkaar zetten. En de eigenaar van de grond, de wal, de gemeente als scheidsrechter ertussenuit stappen. Dank u.

De voorzitter: Dank u wel. En dan kijk ik even naar mevrouw Anink, of die nog behoefte heeft? Hoeft niet, mag wel.

Inspreker 8: Wat ik er even van kan zeggen, u zegt wel, er kunnen plantjes, struikjes tussen gezet worden om die wal weer mooi te maken. Wij willen per se die wal laten, zoals het is. En zo zijn we ook met onze tuin begonnen. Alle planten die we erin gezet hebben, zijn tot aan de warmtepompen gedaan. En die grond daarachter is van de gemeente. Daar komen wij niet aan. Planten ertussenin, ik zou niet weten waar ze moeten staan.

De voorzitter: Ik denk dat u bedoelt over planten in de wal. Maar goed, dat is ... De wethouder gaat aan de slag met het groen, laat ik het zo maar zeggen. En meer durf ik er niet over te zeggen.

## **6. Mededelingen college**

De voorzitter: Ik ga door naar het volgende agendapunt. En dat is mededelingen vanuit het college. En dan kijk ik even of die er zijn? Ja, de heer Ten Have zie ik knikken. Gaat uw gang.

De heer Ten Have: Voorzitter, dank u wel. Laat ik ook nog een kleine duit in het zakje doen. En zeker als het gaat om groen. En één, het project Willemserf, u wel bekend, hebben wij recent afgerond. En daarmee is dat project binnen budget volledig van de grond gekomen. En volgens mij tot heel veel enthousiasme van de buurt daar afgerond, recent. Tweede is in het kader van het hondenbeleid. Ik had u toegezegd dat het uitloopveld, het renveld bij het Fazantenhof volledig zou worden omhekt, in goed Nederlands. Dat is morgen afgerond. En daar zijn ze vandaag mee begonnen. En einde van de week zal het hondenuitloop reengebied achter het Huis van Eemnes volledig zijn omheind. En daarmee ook conform afspraak is dan dat uitgevoerd. Tot zover.

De voorzitter: De heer Reijn nog? Nee.

## **7. Toezeggingenlijst**

De voorzitter: Dan kom ik naar het volgende agendapunt. En dat is de toezeggingenlijst. En er staan een hoop kruisen op. En dat betreft de brief van de Hasselaarlaan. Het raadsvoorstel Zuidpolder deelplan. Die is behandeld in de vergadering. Daar is die gereed. Ik neem aan dat het akkoord is. Dat geldt ook voor de tweede van het deelplan Zuidpolder. Dat ging over de parkeerplaatsen. Dan de reconstructie van de Meentweg. Dat weten we ook allemaal. Dat is ook gereed. En dan komen we bij het volgende agendapunt. Dat zijn de verkeerslichten. En hoe moet ik hier als onafhankelijke voorzitter mee omgaan, dat ik dan lees dat vanaf 24 januari al die dingen goed zijn afgesteld. Maar goed, het is aan u om die erop te laten staan, ja of nee? Kan hij eraf, ja of nee? Ja? Het is helemaal ...

De heer ...: Eerst zien, dan geloven.

De heer Van Schaik: Voorzitter, mag ik hier een kleine opmerkingen over maken, om wellicht ter ondersteuning te geven?

De voorzitter: Ja.

De heer Van Schaik: Er is inderdaad een auto van SWARCO geweest. En die heeft de inrichting van welke stoplichten toentertijd, nu verkeerslichten geheten bijna, op groen staan en op rood staan op welk moment. En het is nagenoeg opgelost, wil ik zeggen. Zeker het verkeer wat de snelweg verlaat, heeft nu vrije doorgang om rechtstreeks ook richting de rotonde door te rijden. En komt dan niet 50 meter verder al voor een stoplicht te staan. Echter, de tegenovergestelde richting, daar zou nog iets kunnen gebeuren. En die staan te wachten

voor niks, zeg ik maar heel even. En wat mijzelf nog opgevallen is, als wij vanuit Eemnes aan de Laarder kant de snelweg A27 richting Utrecht op willen en er staat daar een bus, dan kan je wachten tot je een ons weegt. De stoplichten staan nog steeds op rood, totdat de bus vertrokken is, heb ik moeten ontdekken, aan levende lijve. En pas toen de bus vertrokken was ... En ook de overzijde, vanuit Laren gezien, die de A27 oprijden, die staan te wachten tot de bus weg is. En pas als de bus weg is aan de westzijde, dan komen de lichten pas op groen. Als hij daar een minuut staat te wachten, omdat hij te vroeg is of hij staat vijf minuten te wachten, omdat hij te vroeg is, jij staat ook net zo lang te wachten tot die bus vertrokken is.

De voorzitter: Dan wil ik het volgende voorstellen. Dan halen we hem ervan af. En als u na een maand constateert dat er nog een en ander aan de hand is, gaat u ongetwijfeld opnieuw die vragen stellen. En dan komt hij weer terug op de toezeggingenlijst. Zullen we het zo afspreken? Ik kijk de heer Defferding ... Maar ik concludeer, het gaat er zo af. Dan heb ik dat gehad. En dan als laatste was volgens mij, de buslijn bij de Chinees. De bushalte. Sorry, niet buslijn, de bushalte.

De heer Ten Have: Er staat nog een punt voor. Die kan er ook af, wat mij betreft, want de berg grind is op veler verzoek daar ook opgeruimd en afgevoerd. Kan van de lijst.

De voorzitter: De berg grind. Is goed. Dat klopt, die is opgeruimd. Dan hebben we de toezeggingenlijst gehad.

## **8. Rondvraag**

De voorzitter: En dan kom ik bij het een na laatste agendapunt. En dat is de rondvraag. En dan begin ik eens bij de PvdA, want die heeft normaal altijd wel een hele batterij met rondvragen.

De heer Van den Brink: Het is nog vroeg. Ik heb weer een hele rits. Nee hoor, een hele korte vraag. De heer Van Schaik gaf me al een bruggetje. Dat is buslijn 200, met name, van Transdev. Daar wordt heel intensief gebruik van gemaakt. Dat is de bus naar De Uithof. Dat heet tegenwoordig Science Park, geloof ik. En soms is hij er niet. Vooral de bus om 07.50 uur ongeveer. Want heel veel mensen ... Dat is natuurlijk ook wel lastig met een buslijn, want heel veel van de studenten moet om 08.30 uur op de universiteit zijn. Die pakken allemaal diezelfde bus. Hij komt vaak niet of hij zit vol en rijdt door. Je hebt prestatieafspraken, neem ik aan, de provincie Noord-Holland dan, met Transdev in de concessie. Maar het zou toch goed zijn om daar vanuit Eemnes, en de klacht komt ook uit Laren, om dat vanuit die twee gemeentes eens eventjes te zeggen, jongens, is daar niet iets aan te doen? Een langere bus of een hogere frequentie? Dat is een dingetje voor de ... Ik weet niet welke wethouder ik aan moet kijken.

De voorzitter: De heer Reijn gaat over het busje komt zo.

De heer Van den Brink: Dat is dan een van die mooie taken die u nog kunt afronden, mijnheer Reijn.

De heer Reijn: Kijk, als die 200 daar maar niet blijft staan, want dan blijft inderdaad dat licht op rood staan. Hij mag daar ook niet wachten om zijn tijd in te halen. Daar hebben we Transdev op geattendeerd. Maar ook dit is aan de orde geweest in de gesprekken. We hebben klachten gekregen van scholieren die staan te wachten. Bus komt niet. Dan rijdt hij langs. Dan zit hij vol. Dan rijdt hij langs. Dat is niet de manier om ermee om te gaan. Maar er loopt, is net afgelopen, geloof ik, een enquête van Transdev waar u op kunt reageren en zo.

Maar dit soort punten hebben wij doorgegeven ook aan de provincie, want die maakt de afspraken met Transdev.

De voorzitter: Maar u blijft het volgen, neem ik aan en erachteraan?

De heer Reijn: Zeker.

De voorzitter: Want dat is eigenlijk de vraag die de heer Van den Brink stelt. Dan volgende, de heer Defferding, D66.

De heer Defferding: Dank u wel. Medio december, november, geloof ik, hebben we het voor de zoveelste keer gehad over de openbare verlichting rondom alle nieuwe ontwikkelingen en dergelijke. U gaf toen aan dat voor de kerst het allemaal geregeld zou zijn. Ik ben vanavond hiernaartoe gewandeld. En op de kruising Stadswijk-Zuidersingel is het nog steeds pikkedonker. En ik misschien bedoelde u kerst 2025, maar dat denk ik niet. Wat is de stand van zaken en wat kunnen we gaan verwachten van de verlichting dat dat gerepareerd is, voor al die miljoenen die we daarvoor betaald hebben?

De heer Reijn: Als het goed is, heeft er een bericht in De Ronde gestaan, of komt het in de komende. Maar volgens mij in de laatste Ronde. Inderdaad is er gewerkt aan de afstelling van de verkeerslichten. De koppeling Stadswijk-Singel afrit is gemaakt. Maar Toon Hermans zei het al, als ik hier druk, dan voel ik het hier, want het is natuurlijk altijd waterbed. Als je het een goed had, kom je het andere tegen. De nieuwe kabel door Stedin, die is als het goed is al aangelegd langs de Verlegde Laarderweg. Ik heb ze in ieder geval wel aan het werk daar gezien. Maar wat nog moet gebeuren, zijn een aantal zaken op de Zuidersingel. Dat betreft ook bekabeling. Dat betreft ook een geleide hek langs de BP zo'n beetje, want die watergang zit er nogal erg dicht op. Verkeersborden, nog wat van die dingen. Dat is allemaal even bij elkaar gepikt. En om dat uit te voeren, moet de Zuidersingel een of twee nachten afgesloten worden. Vandaar dat ze het allemaal bij elkaar pakken. En zeggen we, dan doen we dat in een keer. En volgens mijn laatste informatie zou dat eind februari, half februari, eind februari, ik durf het niet precies te zeggen, afgerond moeten zijn. Uiteindelijk komt het allemaal goed voor de kerst.

De voorzitter: Dit jaar?

De heer Reijn: Dit jaar. Voor de kerst dit jaar.

De heer Defferding: Ik heb het er even bij. Het CDA nog iets voor de rondvraag? Niet. DorpsBelang niks. En VVD niks.

## **9. Sluiting**

De voorzitter: Dan kom ik bij het laatste agendapunt. En dat de sluiting. En dan is het op 1 minuut na 23.00 uur. Dan dank ik u voor de vergadering en wel thuis.